СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIX. Ч. 97. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 26-го КВІТНЯ 1951. No. 97. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, APRIL 26, 1951. VOL. LIX.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

НОВА КОНТРОЛЯ ЦІН У ВСІХ ФАБРИКАХ

Вашингтон, 24 квітня. — Уряд видав розпорядок для нової контролі цін, до якої мусять приноровитися 75,000 фабрикантів, а в наслідок якої прийде до обниження цін у дрібному продажу. Розпорядок входить в життя з днем 28 травня. Його оприлюднив директор стабілізації цін, Майзел В. ДіСалл. Він жадає, щоб фірми взяли за підставу ціни виробів ще з перед-Корейської війни, а до того додали підвищку платні й підвищку цін на сирівцях і так устійнили ціну своїх виробів. У практиці це устабілізує ціни, які були з кінцем минулого року. Така калькуляція дасть притоку деяким фабрикантам підвищити ціни, одначе в засаді пересічні ціни на товари будуть знижені. Це теж дасть вирібникам полекшу у виконуванні розпорядку про замороження цін з днем 26 січня б. р., якого вони досі придержувалися. Новий розпорядок буде застосований при управильненні цін на різнородні предмети домашнього вжитку, як: радієві телевізійні апарати, холодільні пральні машини, печі, домашню обстанову; тривалі харчові продукти, переховувані звичайно в бляшанках; залізні вироби для домашньої потреби; опони на автомобілеві колеса й інші гумові вироби; хем,чні препарати, папір і паперові вироби і багато ткацьких виробів. Бюро стабілізації цін заповідає, що незабаром видасть подібний розпорядок стабілізації цін на машини, матерії на одяги і на взуття.

Окремий розпорядок пригадує купцям дрібного продажу, щоб вони придержувалися правильника ч. 7, виданого 27 лютого і дає їм дозвіл наладнати свої ціни впродовж 30 днів. Кінцевий речинець на повну стабілізацію кінчиться з днем 30 травня. Він обіймає 276,000 крамниць дрібного продажу.

ВИБУХЛА БОМБА В БУДИНКУ ПРИЛЮДНОЇ БІБЛІОТЕКИ

Ню Йорк. — Бомба, зроблена з рури, довгої на п'ять цалів, у якій були приміщені два патрони калібру ·25, вибухла в год. 6:10 ввечорі у вівторок на долішнім поверсі будинку Прилюдної Бібліотеки при 42 вул. і 5 евеню, ушкоджуючи легко інформаційну будку. Вибух був слабий і не багато осіб його почуло. Поліція стверджує, що бомба була зроблена на такий лад як ця, що була підложена недавно в залізничій станції Ґренд Сентрал.

БРАНКА ЛІКАРІВ ПОЧНЕТЬСЯ В ЛИПНІ

Вашинґтон. — Департамент оборони оприлюднює, що почне набирати до зброних сил лікарів обов'язково, бо дотеперішня система добровільного зголошування не заспокоїла потреб. Поборова служба дістала доручення від департаменту оборони, щоб набрати 1,202 лікарів, упродовж липня, серпня й вересня. Очевидно, що з обов'язковим набиранням зменшиться кількість добровольців. Місячні квоти такі: 717 лікарів у липні, 333 в серпні, 152 у вересні. Вони мають піти до армії і повітряних сил.

Університет Колумбія в Ню Йорку придумав програму громадянського виховання для рекрутів з метою зазнайомлення їх з цілями військового вишколу й теперішньої світової боротьби. Курси для такого умового підготування будуть улаштовувані по цілій країні в різних відділах армії, фльоти й повітряних сил.

АМЕРИКА ЗАПОВІДАЄ ПОВНУ ДОПОМОГУ ВТІКАЧАМ ЗІ СОВЄТІВ

Франкфурт, Німеччина, 25. квітня. — Американський високий комісар в Німеччині, — Джан Дж. Мек Клой, промовляючи в імені уряду Злучених Держав, заявив вчора, що Америка докладе всіх зусиль, щоби дати максимальну допомогу втікачам з-під совєтського терору. Він твердив, що згідно з найкращими демократичними традиціями, втікачі зі Совєтів матимуть окрему опіку американських властей, що вони в жадному разі не будуть депортовані назад до Совєтів, де їх життя і їх воля могли б бути загрожені, натомість будуть пороблені всі заходи, — щоб вони могли посилитись в одній зі західних країн, яку собі виберуть, щоб там могли одержати працю по своїй професії та зажити вільним життям по своїй вподобі. Рівночасно з цею формальною заявою американського представника, вже пороблено цілий ряд практичних заходів, включно з добором відповідного персоналу для опіки такими втікачами, щоби ці засади і обіцянки здійснювати. Заява Мек Клоя була відповіддю на совєтську прапаганду, яка намагається переконати охочих до втечі, що американці видадуть їх назад, або знущатимуться над ними. Звичайно, Совєти не обмежуються до пропаганди, бо рівночасно ще більше скріплено прикордонну сторожу, — обмежено свободу рухів в прикордонних зонах та в цілій країні та переводиться показові жорстокі репресії проти зловлених втікачів, або проти родин тих, яким пощастило втекти. Не зважаючи на це, втечі і дезерції продовжуються.

ПАРТІЙНЕ ОБМЕЖЕННЯ КРИЗИ ЛЕЙБУРИСТСЬКОГО УРЯДУ

Лондон, 25 квітня. — Вчора виявилося, що внутрішня криза лейбуристського уряду Британії, спричинена резигнацією міністра праці Бевана і президента Торговельної Ради Вилсона та ще одного парляментарного міністеріяльного секретаря, готова хвилево закінчитися на двох промовах в Палаті Громад і не мати дальших наслідків щодо задержання влади лейбуристами щонайменше до нових виборів наступної осени, або до будь-якої надавичайної події в парляменті. Це виснення положення наступило після того, як Беван і Вилсон, що формально зрезигнували не погоджуючись з урядовим проєктом нового бюджету, в якому видатки на оборону поставлено на першому місці перед видатками на суспільну опіку, заявили, що вони не думають робити з цього проблеми в парляменті і там дальше піддержуватимуть лейбуристський уряд, вважаючи, що він навіть з таким своїм бюджетом все ще є „ліпший" ніж був консервативний. На цій підставі робиться висновок, що криза в лейбуристському уряді мала виключно внутрішньо-партійний характер та була намаганням лівого крила підготовити ґрунт для майбутнього перебрання проводу партії від її теперішних ліберальних лідерів. З огляду на те, що збунтовані міністри не думають робити зі своїх засережень проблеми в парляменті, партійний провід не поведе теж проти них жадної дисциплінарної акції. Вміжчасі уряд знову потвердив своє дотеперішнє становище в справах бюджету, ставляючи на перше місце оборонно-зброєневі потреби.

НІМЦІ ПОГОДЖУЮТЬСЯ НА ВИСАДЖЕННЯ МОСТІВ НА ВИПАДОК ВІЙНИ

Франкфурт, Німеччина, 25 квітня. — Після деяких ваганъ, управліня міста Вамберґу, віддаленого тільки 14 миль від баварського кордону зі совєтською зоною, рішило вчора більшістю 25 голосів проти 15 видати американцям пляни мостів через Майн, щоб ті могли завчасу поробити відповідні заходи для висадження тих мостів на випадок війни. Подібні заходи робиться або вже пороблено в інших містах та з іншими мостами. Західні аліянти, збройні сили яких в Европі чисельно далеко не дорівнюють совєтським, роблять в той спосіб відповідні заходи для виключення евентуальної совєтської „блискавичної війни". Французи і англійці в своїх зонах поробили відповідну підготовку вже раніше.

АЛІЯНТИ ПРИПИНИЛИ ВОРОЖИЙ НАСТУП НА ЦЕНТРАЛЬНОМУ ФРОНТІ

ВОРОГ ЗАГРОЖУЄ ФЛАНГАМ. — РЕЗЕРВУАР У ВОРОЖИХ РУКАХ. — ВЕЛИКІ ВТРАТИ ВОРОГА. — ГЕН. РІДЖВЕЙ ПЕРЕДБАЧУЄ МОЖЛИВІСТЬ РІШАЛЬНИХ БОЇВ.

Токіо, 25. квітня. Аліянтські війська вчора припинили ворожий пролом на центральному корейському фронті, зупиняючи, щонайменше хвилево, дальший ворожий наступ на тому секторі около сім миль на південь від 38-мої паралелі та чотири милі на північ від ключевого міста Капйонґ на головному шляху між Сеул і Чунчон. Рівночасно з фронту повідомляється, що ворог продовжує перекидувати маси своїх військ через ріку Імджін, — загрожуючи Сеулові зі Заходу. Новий аліянтський головний командант на Далекому Сході, ген. Метью Ріджвей, що відвідав фронт в Кореї, остерігає, що теперішній ворожий наступ може розвинутися в рішальну битву за Корею. Атакуючи величезними масами піхоти під сильним прикриттям артилерії, ворог за три дні свого наступу здобув около 18 миль терену. Хоча місто Капйонґ є ще в аліянтських руках, проте головний шлях між Сеул і Чунчон вже міг би бути в засягу ворожої артилерії, якщо б червоним пощастило підтягнути на фрон далекобійні гармати, що досить важко, з огляду на трудний терен. Вчора аліянтські війська евакували здобутий недавно резервуар Гвачон, як теж місто тої ж назви, відступаючи на схід і на захід та залишаючи там тільки незначну оборону. Припинений хвилево ворожий пролом та головний наступ на шлях Чунчон-Сеул виясноюється ворожими плянами здобути цю головну магістралю і на ній перетяти алінтські сили на дві частини, загрожуючи їх східному і західному — флангам. Аліянтська артилерія і авіяція, користаючи з ясної погоди, день і ніч бомбардує маси наступаючих ворожих військ, завдаючи їм величезних втрат. Впродовж останніх 24-ох годин ворог втратив щонайменше 11,000 вояків, що є рівнозначне майже з його двома дивізіями. Проте, вого двома дивізіями. Гол. квартира 8. Армії вміжчасі повідомила, що аліянтські війська „вирівняли свої лінії" і планово та в передбаченому порядку відступають на заздалегідь — приготовані нові оборонні позиції. Ген. Ван Фліт, аліянтський командант, знову висловив повне довір'я і переконання, що аліянтські війська, хоча чисельно далеко не дорівнюють людським масам ворога, „вповні виконають призначену їм місію", при активній співпраці і допомозі переважаючих аліянтських авіяційних і воєнно-морських збройних сил. Аліянтська авіяція, що виконала вчора всіх понад — 1,100 місій, концентрувала свої атаки на центральний і західній сектори фронту, зчерги завдаючи ворогові великих трат. В аліянтських командних кругах висловлюється оптимізм щодо дальших можливостей розвитку подій на фронті.

ГЕН. МЕТЬЮ Б. РІДЖВЕЙ, головний командант аліянтських збройних сил на Далекому Сході, при праці в своїй головній квартирі в Токіо. Біля нього стоїть шеф його генерального штабу, ген. Дойл Гікі. Ген. Ріджвей, вернувшись з інспекційної поїздки на корейський фронт, висловив думку, що теперішній наступ червоних може мати рішальне значення для висліду корейської війни.

АМЕРИКА ЗБІЛЬШУЄ ВІЙСЬКОВИЙ ПЕРСОНАЛ НА ФОРМОЗІ

Вашингтон, 24 квітня. — Заступник секретаря оборони Роберт А. Ловет, виявив, що нова військова місія, яка вибирається до Формози у числі 16 осіб, буде збільшена до 500 або 600 офіцерів і інших вояків, які мають бути дорадниками й інструкторами китайської націоналістичної армії, що остається під командою генералісимуса Чіян Кай-Ші.

Ловет виявив теж, що Формоза зрівняна тепер з европейськими країнами щодо висилки зброї й амуніції, тобто має таке саме першенство, як і тамті країни. Це теж згідне з припорученням ген. МекАртура, щоб війська Чіян Кай-Ші були вислані на китайську землю для боротьби проти комуністів.

Зброя для Формози висилається на підставі Програми для Взаємної Оборонної Допомоги, у якій передбачена допомога для Далекого Сходу, одначе за окремим вирішенням президента. Остання посилка до Формози відійшла в листопаді, коли то націоналістичні китайці дістали амуніції вартости $10,000,000. Тепер ці війська потребують зброї для оборони побережжя на випадок, коли б комуністичні китайці схотіли виконати наїзд на остров.

ЗАКІНЧИВСЯ НАФТОВИЙ СТРАЙК В ІРАНІ

Тегеран, Іран, 25 квітня. З поворотом до праці 17,00 робітників рафінерії нафти Англо - Іранської Компанії в Абадан, іранський уряд проголосив, що серію нафтових страйків в тій країні, які почалися два тижні тому і спровокували проголошення виїмкового положення, можна вважати за закінчену. Під час страйків і заворушень поліція заарештувала 250 осіб під закидом накликування до бунту. Під час заворушень було вбитих 9 осіб, в тому кількох англійців. Іранський уряд не погодився на британську пропозицію і під час страйку не впустив до порту англійських воєнних кораблів, побоюючись, що це тільки могло б стати причиною нових заворушень. Хоча уряд проголосив страйк за закінчений, в поінформованих колах передбачують можливість нових страйків, тим разом з домаганням збільшення заробітніх платень. Рівночасно з урядового боку заповідається більш рішучу розправу з комуністами та їх ступайками, вважаючи їх джерелом і керівниками останніх безпорядків, що серіозно загрожували безпеці країни.

ГЕН. МЕК АРТУР СТАНЕ ПЕРЕД КОНГРЕСОВОЮ КОМІСІЄЮ 3-ГО ТРАВНЯ

Вашинґтон. — Сенатська комісія почне допити над закордонною політикою у четвер 3 травня і на першого свідка покличе ген. Доґлеса МекАртура, якого през. Труман звільнив зі становища верховного командувача війська на Далекому Сході. У міжчасі Білий Дім заперечив твердження ген. майора Кортні Вітнія, наче б то генерал МекАртур не дістав повідомлення, за що його відсунено від команди. Переслухання в сенаті буде переводити спільна комісія збройних сил і закордонних справ під головством демократичного сенатора Ричарда Б. Россела. Він хоче переводити переслухання на тайних засіданнях, одначе буде оприлюднювати зміст зізнань на скільки це не буде противитися військовим тайнам. Ген. МекАртур матиме тоді повну нагоду вияснити своє становище в справі стратегії й політики.

СОВЄТСЬКА ОГПУ ОРГАНІЗУВАЛА КОМУНІСТІВ В АМЕРИЦІ

Вашинґтон. — Для доказу, що Комуністична Партія Америки є підривною організацією, яка має обов'язок зареєструватися на підставі закону з 1950 р., уряд поставив як свідка Бенджамина Ґітлова, який був генеральним секретарем партії від 1919 до 1929 р. Переслухання відбувається перед Радою Контролі Підривних діянь. Ґітлов ствердив, що в 1920 роках отже на 12 років перед признанням Совєтів Америкою, неурядовим совєтським амбасадором був Л. С. А. К. Мартенс, який мав бюро в будинку при 110 Вест 41 вул. в Ню Йорку, де тод була приміщена совєтська торговельна агенція звісна під назвою АМТОРҐ. Через неї присилано з Совєтів підмоги для газет в чужинецьких мовах і для організаторів комуністичного руху. Організаторами були члени тайної совєтської поліції, яка тоді мала назву ОГПУ. Її головою і основником Комуністичної Партії був Николай Дозенберґ. За його вказівками американські комуністи переводили шпигунство в промислових військових установах. Частину своєї платні, яку вони діставали з Амторґу, вони відступили на партійні цілі. Амторґ платив за оголошення в тодішніх комуністичних газетах по далеко вищій ціні ніж були платні інші оголошення і в такий спосіб причинявся до втримання тих газет.

В АМЕРИЦІ

● **Відновлюють агітацію за відставку Діна Ачесона** зі становища секретаря стейту. Республіканський лідер в палаті репрезентантів, Джозеф Мартін, зажадав негайно його звільнення з відповідального становища, а головний командувач Американських Ветеранів Чужинецьких Воєн остерігає, що доки Ачесон не буде відставлений, доти не буде згоди в Америці після відправи ген. МекАртура.

● **За висилку збіжжя до Індії** заявилася комісія закордонних справ палати репрезентантів, одначе в формі позички, а не дарунку. Сенатська комісія згодилася минулого тижня на висилку половини припасів даром, а решту в формі позички.

● **Амбасадором до Куби** найменований Виллард Л. Болак. Досі він був амбасадором до Колюмбії. Торговельний аташе до американської амбасади в Ріо де Жанейро назначений Ґлен Роґґлс, якого жінка є українського роду. Її дівоче ім'я було Олена Лотович.

● **Відкинув апеляцію націстів** Верховний Суд ЗДА. Це був відклик сьоми націстів, засуджених на смерть в Ляндсберґу за народовбивство підчас війни в Німеччині. Між ними є Освальд Поль, „найбільший народовбивник в історії".

● **Бразилія заоферувала містові Ню Йоркові статую** „патріярха незалежности", Хозе Боніфасія де Андрада е Сільва для приміщення її в парку. Комісар парків каже, що готовий теж і підестaль для статуї.

ВИЧИСТИЛИ ДИРЕКТОРА МОСКОВСЬКОЇ ОПЕРИ

Лондон, 25. квітня. — Суцільне підпорядкування всіх проявів людської творчости терористичній большевицькій лінії та її пропаганді найшло свій відгук в останньому вже теж в репрезентативному московському Большому Театрі. — Його керівника, Олександра Солодовнікова, „вичищено" за те, що мав поставити оперу, — яка „фалшиво відзеркалює життя" в совєтському колгоспі — повідомила вчора московська радіостанція, передаючи відповідну критичну статтю — „Правди". З неї виходить, що вичищено не тільки керівника театру, але й автора лібретта, композитора, і розставлено по кутах Все-Союзний Комітет Мистецтв та всіх причасних при виставці опери, в якій — згідно з „Правдою" представлено „фальшиво" життя совєтського колгоспника, „зубожуючи його духове життя, не представляючи правдиво важливости колгоспної праці та не відзеркалюючи багатства і радости колгоспної атмосфери".

РОЗБІЖНОСТІ В АНГЛІЇ ВІДЗЕРКАЛЕННЯМ ЕВРОПЕЙСЬКИХ ПОБОЮВАНЬ

Париж, 25. квітня. — В місцевих політичних колах не залишається сумніву, що тло, на якому прийшло до внутрішньої кризи в лейбуристському англійському уряді, є вірним відзеркаленям загальних побоювань европейських країн. Двох лейбуристських міністрів пішли у відставку, протестуючи проти урядового бюджету, в проєкті якого видатки на оборону поставлено на перше місце — перед видатками на інші соціяльні потреби. Подібні проблеми виринають в кожній іншій европейській країні і всі вони бажали б відповіді головно на одне основне питання: як довго доведеться їм робити максимальні зусилля та видавати найбільше грошей і найбільше труду на оборонну підготовку, коштом життєвого стандарту свого населення.

● **Медичний Відділ при цивільній обороні** матиме першенство при вживанні возів підчас нападу з повітря у Ню Йорку. У місті є 70,000 вантажних авт. 11,000 таксівок і сотні інших возів.

ДОЛЛЕС ТВЕРДИТЬ, ЩО КОМУНІСТИ ХОЧУТЬ СТРИМАТИ МИР З ЯПОНІЄЮ

Вашинґтон. — Амбасадор Джн Фостер Доллес, повернувши з останньої подорожі до Японії, заявив, що всякі признаки вказують, що комуністичні партії Росії, Китаю й Японії працюють з відновленим завзяттям для перешкодження миру з Японією. На думку Доллеса ці затії можна ударемнити, коли вільний світ діятиме швидко, злученими силами і зі зрозумінням спільного інтересу усіх волелюбних народів. Він виявив свої розмови з новим військовим адміністратором Японії, ген. Метю Риджвеєм і з японськими високими урядовцями. Роджвей опановує швидко положення, а японці дістали запевнення, що Америка буде їх боронити від комуністичного нападу.

СОВЄТИ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ В ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГРИЩАХ

Москва, 25 квітня. Після довгих ваганъ, Совєтський Союз рішив взяти участь в спортово-міжнародних Олімпійських Ігрищах в 1952 році, що мають відбутися в днях 19 липня до 3 серпня в Гельсінках та від 14 до 25 лютого в Ослью. Це був би перший совєтський виступ до міжнародних спортових змагань. Це рішення проголошено в газеті „Совєтський Спорт", рівночасно з повідомленням про створення совєтського Олімпійського Комітету, що репрезентуватиме Совєтський Союз в Міжнародному Олімпійському Комітеті та полагоджуватиме всі справи, зв'язані зі совєтською участю в міжнародних спортових змаганнях. Натомість в совєтській пресі вже появились теж деякі натяки на політичні мотиви, що могли б стояти за совєтським рішенням та які вказували б на можливість надуживання спортового грища для політичних цілей. Московська „Правда" недавно повідомила з Гельсінок, що чергові Олімпійські Ігрища заповідаються не тільки як спортові змагання, але теж як „фестиваль миру".

В СВІТІ

● **Американське командування в Німеччині** повідомило, що вже в найближчих днях там почнеться дозволений Конґресом набір до американських збройних сил 2,500 втікачів з-поза залізної заслони, в тому теж українців.

● **В Йокогамі в Японії** трапилася страшна катастрофа, під час якої живцем згоріло 103 особи, в тому трьох американських вояків. Катастрофа трапилася, як перервався і впав на потяг провід сильного електричного напиття, перемінюючи два вагони в горіючі домовини.

● **Пошесть холери вибухла** в Калькуті, два і пів мільйоновому індійському місті. Впродовж останнього тижня жертвою цеї страшної пошесті впало там 60 осіб.

● **Еспанський Гематологічний Інститут** вислав на допомогу раненим американським воякам в Кореї перших 100 кілограмів кровної плязми.

● **В Празі, комуно чеський суд** засудив на кару ув'язнення від двох і пів до 25 років сімох юнаків, обвинувачуючи їх в „терористичній акції".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

АРХІТЕКТ „БЕЗПАРТІЙНОЇ ПОЛІТИКИ"

Минулого тижня зійшла в могилу людина, яка заслуговує на слово теплої згадки в цілому світі, де тільки змагається воля з комуністичною тиранією. Цею людиною є колишній довголітній журналіст, а потім сенатор — Артур Г. Ванденберґ. Американські українці прилучились до загальної жалоби по втраті цього великого американця, висилаючи своє співчуття через Український Конґресовий Комітет та підкреслюючи зокрема те, що Ванденберґ був завжди ревним „оборонцем справи всіх поневолених російськими імперіялістичними диктаторами народів". Мишиґенський губернатор, назначив новим сенатором демократа, Блера Муді, вашинґтонського кореспондента газети „Дітройт Нюз", близького приятеля Ванденберґа. З цього можна б заключати, що він продовжуватиме в сенаті політику свого попередника.

Якби не припадок, що в часі смерти А. Г. Ванденберґа ввесь американський нарід був заабсорбований емоціонально несподіваною появою ген. Доґлеса МекАртура в Конґресі та його конфліктом з през. Труманом, пам'яті Ванденберґа було б присвячено багато більше уваги у Вашинґтоні, і в цілій країні. Це бо особа Ванденберґа заважила на тому, що Злучені Держави опинились в Об'єднаних Націях та згодились на Плян Маршала і Північно-Атлантійський Пакт. Це тільки, щоб згадати найважніше.

Кажучи, що Ванденберґ „заважив", то одночасно треба брати під увагу, що він став в 1946 році головою Сенатської комісії для закордонних справ та що республіканці мали тоді більшість у Сенаті. При цьому треба пам'ятати, що Ванденберґ належав довгі роки до найзавзятіших американських ізоляціоністів і щойно в 1945 році зірвав цілковито з ізоляціонізмом та проголосив у Сенаті, що визнає „один світ" та що ніяка нація не може в теперішніх часах іти виключно своїм власним шляхом. Тоді він заявився за те, щоб Злучені Держави перебрали провід у загально-світових справах. Це був такий великий політичний зворот, якого ніхто не міг передбачити, тим більше, що походив від провідного республіканця-ізоляціоністя, однодумець якого (сенатор Ладж) не допустив в 1920 році до вступу Злучених Держав до Ліґи Націй. Тільки завдяки цій переміні у поглядах Ванденберґа дійшло до державної двопартійної політики в закордонних справах, яка знов уможливила демократичній адміністрації перебрати величезні зобов'язання щодо оборони світу перед наступом комуно-московського імперіялізму.

Замітне, що сам Ванденберґ не любив називати цю політику „двопартійною"; він називав її „безпартійною". Цікаве й те, що сам він відчув необхідність такої політики тоді, коли позбувся давніх своїх політичних амбіцій, щоб стати президентом держави, на яке то становище він дійсно надавався, що йому всі признавали. Навіть придавлений важкою недугою проявляв він велику активність майже до останнього часу, не тільки пильно слідкуючи за кожним потягненням американської закордонної політики, але теж далі на ній заважуючи. Сенатор Ванденберґ дав своїм життям приклад, як можна людині, глибоко освіченій і політично виробленій, часом грубо помилятись у засадничих справах політики своєї країни, щоб вкінці, ставши вище своїх власних амбіцій та амбіцій своєї партії, вибрати правильний шлях, вказуваний загальним добром своєї країни. Це називалось у Ванденберґа — „безпартійною політикою". На жаль, не стало тепер аранжера цеї політики якраз у такому критичному часі, коли її треба ще більше, як у минулому.

Комуністичний наступ в Кореї

В Кореї почався новий комуністичний наступ. Около 700-тисячна маса червоних орд почала атаку на аліянтські лінії здовж приблизно 100-милевого західного і центрального секторів фронту, відкидаючи аліянтські сили в перших трьох днях наступу около 15 миль на південь та переходячи вже в двох місяцях 38-му паралелю. Наступ продовжується, не зважаючи на величезні втрати, що досі мали б виносити вже понад 10 тисяч вояків.

Аліянтська головна кватира є осторожна в оцінці нового розвитку подій на фронті, хоча загально вважається, що це є сподіваний вже від деякого часу великий весняний наступ, з участю нових сил і нової зброї. Це була б уже третя комуністична спроба завоювати Корею. Перша була тоді, як північно-корейські червоні, без будь-якої причини і без попередження, перейшли демаркаційну лінію на 38-ій паралелі 10 місяців тому. Їх здержано вже майже перед завершенням їхньої мети, як після відповідного рішення Об'єднаних Націй в обороні Кореї виступили війська Злучених Держав та інших аліянтів і, починаючи протинаступ вже з малого південного скравка корейської землі, відперли агресора аж до північного кордону на ріці Ялу. Друга червона спроба завоювати Корею була минулого листопада, як до війни вже явно вмішався червоний Китай та разом з північно-корейськими недобитками почав новий наступ, що був припинений аліянтами дещо на південь від Сеул і опісля „обмеженим наступом" відпертий знову поза паралелю.

Теперішня третя комуністична спроба здобути Корею відбувається знову в змінених військових і політичних обставинах. Ворог має велику чисельну перевагу, в наступі беруть участь вже не тільки червоні корейці і китайці, але правдоподібно теж „інші добровольці", про яких згадував ген. Ван Фліт, не означуючи їх точніше. В поінформованих військових колах вважається, що тут йдеться тепер про великі армії „перевихованих" німецьких і японських полонених, з яких Совєтський Союз досі не розрахувався після останньої війни. Аліянти зі свого боку задержують повне опанування повітряних просторів і переваґу в технічній зброї та силі вогню.

Які можливості і наслідки дальшого розвитку теперішнього нового комуністичного наступу? Перш усього — він є новим ударом в усі наївні голови, які думали, що з комуністами можна миритись або здержувати їх обіцянками або угодовством. Всі дотеперішні комуно-китайські і північно-корейські базікання про мир, повторювані індійськими та іншими невігласами справжніх комуністичних цілей, виявляються тільки вже десятки і сотні разів повторюваним комуністичним трюком для прикриття справжніх цілей та замилювання очей публичній опінії.

Стратегічний розвиток нового наступу ще важко передбачити, але він наступив в обставинах, що можуть стати передумовою застосовання тих усіх заходів, що їх рекомендував ген. МекАртур та за що його звільнено з посту головного команданта, щоб „не дразнити" ним комуністичних „миролюбців". Але це була б крайність, з виразним риском нової світової війни, яка — до речі — все рівно неминуча. Покищо, аліянти поступають дуже осторожно і це не позбавлене своїх здорових причин, як брати до уваги світово - історичні рішення, що можуть з цього розвинутися. Для аліянтів важливо, щоби з їхнього боку не дати найменшої причини до евентуального розпалення корейської війни в світову та щоб по можности якнайдовше обмежувати її до корейського терену. Але з усіх дотеперішніх дискусій на цю тему та з практичного поступування виходить недвозначно, що теж аліянтська політика, зокрема американська з кожним днем дальша від готовости платити за це „всяку ціну", свідома того, що миру з большевизмом не купити, а тільки щонайвище можна б його на щораз коротші періоди часу продовжити. В таких обставинах відповідальність за кожний дальший розвиток подій буде виключно по боці аґресивного комунізму.

Новий комуністичний наступ в Кореї вимагає без сумніву нових важливих рішень з боку Об'єднаних Націй, бо від цього може залежати вже не тільки доля Кореї, але й цілого світу.

Іван Кедрин

Годитися треба, але як?

ДО СПРАВИ ПОРОЗУМІННЯ МІЖ ДЕРЖАВНИМ ЦЕНТРОМ ТА УГВР У ПРАКТИЦІ

II

II. Теперішні найбільші труднощі

В усіх переговорах в усьому світі на самому початку йде ствердження контрагентів: хто і що. Коли по стороні Державного Центру УНР нема жадного сумніву щодо характеру установи, осіб, репрезентуючих її, її ідеології, конкретних завдань і суверенного права переговорювати та підписувати умову, то по другому боці все це у мряці. Точка 12 „Тимчасового Устрою УГВР" каже: „УГВР перебуває на українських землях. Закордон може висилати своїх делеґатів". Значить, мова може йти не про УГВР, про котру вічно говориться, а про її делеґатів, себто Закордонне Представництво. Хто його творить і які його компетенції? Ще недавно, бо років тому три, всі члени ЗП УГВР були законспіровані і тільки „зналося", що його головою є о. д-р І. Гриньох. Перший прилюдно розконспірувався п. М. Лебідь, підписуючи ноту до закордонного світу, як „секретар закордонних справ УГВР". Недавно зовсім несподівано вперше ми дізналися про причасність до УГВР одного громадянина, що вітав в її імені Конґресовий Комітет. З нагоди академії у честь пок. Т. Шухевича у Филаделфії вперше ми почули, що один із промовців був членом УГВР. Почули ми теж вперше прізвище одного громадянина, що в імені ЗП УГВР переговорював з Держ. Центром. Ясно, що коли річ іде про порозуміння між такими установами, як Державний Центр УНР і та друга установа, з котрою має наступити координація дій української визвольної політики, то ясність у цій справі не є дрібничкою. Тому, що резолюції і Конґресового Комітету і Пан-Американської Української Конференції говорять виразно про УГВР, а не лиш про його Закордоне Представництво, то до делеґатів УГВР у переговорах з Державним Центром так і треба ставитись — не як до членів самостійної організації, а лиш як делеґатів Представництва, що в свою чергу зв'язане незнаними нам ближче вказівками та пізнішою апробатою законспірованого краєвого чинника. Нічого й казати, що це не причиняється до гладкости переговорів. Проте, як ми знаємо з офіційних повідомлень, оголошених і в „Свободі", Виконний Орґан і фракції Національної Ради виказали свою добру волю, признаючи згори леґітимацію своїх розмовців, даючи віру їхній простій заяві, що вони мають мандат переговорювати „іменем УГВР". Зате дальший пункт є далеко істотніший і спричиняє, за нашими відомостями, далеко більше ламання голови, як формальні різниці у формулуванні спільного протоколу порозуміння. Цією точкою, чи пак цією найповажнішою перешкодою у зговоренні між Державним Центром УНР і ЗП УГВР, такому зговоренні, щоб воно мало не тільки маніфестаційно-консолідаційний характер на показ, але проявлялося дійсно у дальшій наскрізь скоординованій співпраці, — це небезпека, що безпосередньо після підписання спільного протоколу порозуміння чи дуже швидко потім один український чинник буде дискредитувати імена, підписані на протоколі, відмовляючи їм права промовляти в імені дійсної УГВР, буде заперечувати вартість всього порозуміння та зводити його нанівець. Конкретно: У „Свободі" з 11-го квітня наведено текст заяви ЗП УГВР, датованої груднем 1950 р., отже вже в часі ведення переговорів з УНР, у котрій знову, як у згаданому „Тимчасовому Устрою УГВР", фактично заперечується Державний Центр і Національну Раду, отже заперечується і глузд будь-якого порозуміння з тими чинниками. Знову ж „Український Самостійник" ч. 8-58 (беремо за „Українськими Вістями" з 4 березня 1951), в офіційній заяві Закордонних Частин ОУН (Ст. Бандери) п. з. „Роз'яснення" не тільки фактично підводить під один знаменник ОУН і УГВР, недвозначно вказуючи на зверхність Закордонних Частин над Закордонним Представництвом УГВР. Касуючи давнішу постанову про припинення у членських партійних правах керівних діячів ЗП УГВР та привертаючи їм ті членські права, тим самим — по суті — провід партії ставить їх у залежність від партійної верхівки. Знову говориться про монопольні компетенції ЗП УГВР репрезентувати український нарід назверх, як його найвищий чинник. У точці 10 того „Роз'яснення" ставиться крапку над „і": „Всі прероґативи УГВР, як керівного орґану і репрезентанта визвольно-революційної боротьби українського народу, ЗЧ ОУН будуть і далі рішуче відстоювати і поборювати всілякі намаганя збоку будь-кого привласнити собі права репрезентації визвольного руху..." Далі стверджується, що ЗЧ ОУН не признають УНРади, як репрезентанта української визвольної політики.

У перекладі на мову політичної практики це значить, що ОУН Ст. Бандери ставиться рішуче вороже до самої ідеї порозуміння між Державним Центром і УГВР, неґуючи Державний Центр та всі його права і компетенції, переносячи їх на УГВР. Ми віримо у добру волю о. д-ра І. Гриньоха та його найближчих співробітників-однодумців, але маємо сумніви, чи при існуючій структурі УГВР і її Закордонного Представництва акт порозуміння між Державним Центром УНР і ЗП УГВР поширив би існуючу консолідацію українського політичного світу, чи може започаткував би нову внутрішню боротьбу, помножив би скількість розколів та число атак на Державний Центр?! Успіхи о. д-ра І. Гриньоха серед українсько - американської політичної верхівки полягали на підкреслюванні незалежницького і понадпартійного характеру УГВР та респектуванні Державного Центру, як леґального спадкоємця влади УНР з часів її самостійности. Логіка згаданих

(Закінчення на стор. 3)

Москва забороняє псевдоніми

Лєнін, Сталін, Троцький, Каменєв, Зіновєв, Стєклов, Горькій — всі ці величини большевицького Олімпу відомі в світі під чужими, прибраними іменами-псевдонімами. Лєнін в дійсності звався Ульянов, Сталін — Джуґашвілі, Троцький — Бронштайн, Каменєв — Розенфельд, Зіновєв — Радомиський, Стєклов — Нахамкес, Горькій — Пєшков. За царського режиму революціонери часто уживали псевдонімів, щоб сховатися від поліційних аґентів. Письменники приймали псевдоніми з різних причин: одному не подобалося власне ім'я і він хотів замінити його більш „милозвучним". Особливо артисти опер міняли свої імена, як це часто роблять також фільмові артисти.

В Совєтському Союзі було до недавнього часу кожному вільно вибирати собі таке ім'я, яке хто хотів. В совєтській пресі часто можна було читати оголошення про зміну прізвища, приміром такого характеру: „Ісер Сендерович Бухбіндер" повідомляє всіх знайомих, що від того дня буде називатися „Мойсей Александрович Альтерман"...

Але все йде, все минає, як писав Шевченко. Несподівано в московській „Комсомольській Правді" з 27 лютого появилася стаття якогось Бубеннова під назвою: Чи потрібні й тепер літературні псевдоніми? Автор наводить ряд літературних імен молодих письменників, що в дійсності називаються інакше, і робить їм закиди, що вони своїх псевдонімів уживають без усякої потреби. Приміром, письменник Ференчук змінив своє імя на Ференс, Дядюков пишеться — Кудо, Бондаренко — Бандуренко, і т. п. Але Бубеннов наводить найбільше імен письменників жидівського походження, що прийняли псевдоніми, і доказує, що в совєтській державі, де „вже збудовано соціялізм", ніхто не мав би причини ховатися за псевдонімом.

На статтю Бубеннова дав відповідь редактор московської „Літературної Газети" письменник Сімонов. Він обстоює право кожного автора видавати свої твори під власним іменем, під псевдонімом або й без усякого імени (анонімно). Сімонов спирається на совєтський закон, виданий 25 років тому, який дозволяє уживати псевдонімів.

Здавалось би, після такого авторитетного вияснення, справу треба б було уважати за закінчену. Але в дійсності, як виявляється, за плечима Бубеннова стоїть якась „вища політика", бо дискусія за літературні псевдоніми розгорілася до гострої полеміки, в якій виступив проти Сімонова і відомий письменник Шолохов, автор розреклямованого роману „Тихий Дон". Шолохов називає Сімонова, який обстоює право авторів на псевдоніми „фальшивим грачем", бо мовляв, совєтський закон про псевдоніми вже „перестарів", а тому нема потреби молодим авторам ховатися за псевдоніми.

Ця, на перший погляд, „невинна" дискусія в совєтській пресі має під собою політичний ґрунт. Звичайно, це Сталінова метода — випускати наперед молодих комуністів з якоюсь вимогою, щоб потім визнати, що „молодь має рацію" і видати якесь нове розпорядження, яке обмежує ще більше права совєтських громадян.

Яке „заднє тло" цієї газетної війни за і проти літературних псевдонімів? Не помилимося, коли зв'яжемо цю нову кампанію з боротьбою совєтського уряду проти „космополітизму". Проти космополітизму (всесвітянства) виставляє совєтська Москва „патріотизм", а по суті — російський націоналізм. Сталін свідомо потурає російському націоналізмові, щоб прив'язати найбільший народ совєтської імперії до большевицької системи. Всякі „інородці" — українці, жиди, татари, білорусини і т. д. для російського націоналізму підозрілі. Тому виринає плян — усунути „інородців" з усіх відповідальних місць у совєтській державній машині. Головний удар наміреный на жидів, що займали визначні місця в совєтській гієрархії. Вони для теперішнього Сталінового російського націоналістичного курсу підозрілі, як „космополіти". Розкривання псевдонімів — це один із способів викликати хвилю антисемітизму серед совєтської російської бюрократії, яка не хоче мати між собою „інородців" на впливових позиціях.

Р. О.

В. Гайдарівський

Мерехтливі Зорі

Оповідання

10)

7. Пісня урвалась.

Ми дійшли до своєї лави і поперегинавшись, полізли ходком в поле. Там біля конвеєра уже вовтузились переносники, били молотками по залізу, бряжчали ключами, дзвінкий ляскіт відбивався в усіх закутках лави. Вони розбирали на частини довгий, через всю лаву конвеєр і підтягували під саму стінку ще непорушеного шару вугілля.

Зранку врубовка почне з самого низу вгризатися півтораметровим баром з гострими зубками в кам'яної міцности вугільну масу, відрізувати її від непотрібного лупаку чи піщанки. Повзтиме врубовка на пласкому череві, як велетенська черепаха, повільно, але безупинно вгору.

А слідком йтимуть бурільники, довгим, мов списи, бурами посверлять у підрізаній масі дірки. Пізніше з'являться запальники, впихатимуть в бурки патрони, попідпалюють шнури і громоподібні вибухи, один за одним, зруйнують вугільну стінку, перетворять її на купи масних, мов в олії, вилискуючих брил і грудок.

Напівголі навальники, ліявисті і теж лискучі, мов брила, кидатимуть вугілля на залізне корито конвеєра, і грюкочучи посунеться воно безперервною смугою до штреку, сипатиметься в підставлені вагони. І зливатимуться всі звуки в один загальний багатотоновий гуд праці.

Так буде завтра.

А покищо врубовка лежить тихо й сумирно, як стомлений цілоденним полюванням хижий звір, що ліг спочити під крутою скелею на узліссі. Тут же починався і ліс. Стовбури, куди не глянеш, куди не сягає промінь світла, тільки не зелені кучері крок тримають на собі вони, а чорну суцільну стелю, шари лупаку, каменю, глини, піску, прикриті зверху чорноземом, зарослим посівами хлібів. П'ятьсот двадцять метрів відділяють постійну ніч підземелля від ночі кількагодинної, зоряної ночі землі. Наші зорі там мерехтять, міняться райдужними фарбами, ми можемо спокійно братись до діла.

Бригадир Іван Кузьмич проліз по всій, з кінця в кінець, лаві, скрізь оглянув й упевнився, що нарубане вугілля — забране, дорогу для врубовки звільнено, ліс приготовано, ніяких перешкод нема, все в порядку.

Він розставив людей, призначив, де кому працювати і кріпильники зайняли свої місця.

В першу чергу нам треба поставити „органку" — частоколом, стояк біля стояка, відгородити вибій з врубовкою і конвеєром від виробленого вже поля. Коли відгородимось — вилíземо через залишені в частоколі вікна в поле і почнемо той ліс стояків надрубувати, позбавляти її сили опору чи збирати зовсім; але не всі підряд, тільки проріджувати, через один, потім ще раз через один і так до останнього. А тоді шмигнемо у вікна і щодуху подамось під загорожею аж до штреку. Інколи ще не встигаємо дістатись в штрек, як у полі починає гриміти, мов у горобину ніч громи, ніби не порода розривається і сідає, а розтріскується на шматки вся земна куля. А часом стеля гоготе, тяжко стогне, сердито гуркотись, коливається і дрижить, та не сідає і робітникам доводиться вилічувати в штреку цілими годинами.

Мені припала ділянка в самій середині лави. Нижче мене став бригадир Іван Кузьмич, а за ним Євтєхов. Коля Врашко був передостаннім згори, він видно тішився, що йому не заважатиме співати Євтєхов, його голос уже лунав дзвінко й бадьоро.

У копальні часу не помічаєш, особливо коли нема перешкод, коли робиш, не думаючи про роботу. „Органку" ми поставили дуже швидко, мені здавалось, значно швидше, ніж в усі попередні рази. Проте, це могло тільки здаватись. Годинника з нас не мав ніхто, лише десятник Ворона, великого, мов цибуля, старовинного. Але десятник пролітав по лаві, як метеор, і вигукнувши в різних місцях кілька разів: „давай, молодці, давай", зникав також несподівано, як і з'являвся.

Розпочали ми збивати стояки. Рубнеш його сокирою під корінь з одного боку, рубнеш з другого боку, а він схилиться, перекособочиться або й полетить зовсім. Проходжу свій ряд і поглядаю на сусідів, на верхнього — Мирошниченка, на нижнього — Івана Кузьмича, щоб не відстати і не випередити їх. Стеля мусить звільнятись рівномірно.

Дзвенять сокири, мов у лісорубів, дудонить над головою порода, а Коля співає, ніщо йому не заважає, ні праця його, ні стукіт сокир, ні брязкіт залізних частин конвеєра, радіє хлопець з обіцянок інструктора Помилуйка і радість несеться з його грудей в крилатій пісні. І є чому радіти. Якщо поїде він до консерваторії, то стежку до шахти не топтатимуть його ноги. Нічого в тому нема дивного, всі знамениті люди теж починали з малого — учились, прагнули, боролися і зрештою таки свого досягали. Здібности хлопець має, як вистачить йому терпіння й настирливости, то хто зна, може й справді його пісні співатимуть в усьому світі і зоря його сяятиме на всю землю.

По стелі, над нашими головами, з гори на долину, ніби протупотіли важкі повільні кроки. І я подумав, і усміхнувся із своєї думки, що якби Євтєхов був близько Земляного, то напевно б скористались вони з нагоди посперечатись. Євтєхов, більш забобнний, доводив би, що тупотить не хто інший, як сам Шубин, навіть виразно чути залізні підкови на чоботях. А Земляний, вкрай обурений таким невіглавством, казав би, що дурні можуть припускати, що їм захочеться, кожна ж людина, котра має в макітрі краплину розуму, знає, що в шарах почалась деформація і треба скоро кінчати роботу й уносити ноги. Тоді б до спірників ще Мирошниченка. І хіба бажаючи погодити їх, з усією поважністю мовив би, що грюкіт є ніщо інше, як деформація, а виникла вона тому, що над стелею ходить Шубин.

І спірники забули б про небезпеку, галасували б у лаві до тих пір, поки не розвів би їх бригадир чи не розігнав би десятник Ворона. І щоб запобігти таким войовничим герцям, Іван Кузьмич ставив на працю Євтєхова якомога далі від Земляного.

— А Шубин не в чоботях, а в лаптях, — згадав я його таким, як бачив у сні.

Знову в горі застукотіло так, ніби об землю бив копитом прив'язаний біля конов'яру баский кінь. Треба поспішати, а Коля коли б не вискочив поперед інших, коли б уже не кінчив. Пісня його бренить, як пташиний спів над устеленим зеленими килимами широким степом.

Може хлопець і уявляв себе не в цьому полі, де не можна навіть випростатись, де повітря насичене хмарами вугільного пороху, а уявляв у полі справжньому, де вільно і легко дихається, де заспівана пісня, летить вільно, мов волелюбний орел.

(Продовження буде)

Пам'яті Дмитра Дорошенка

ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК

Недавно померлий професор Д. Дорошенко безумовно був одним з найвидатніших синів українського народу першої половини XX. сторіччя. Тепер перед Українською Вільною Академією Наук стоїть невідкладне завдання належно оцінити, розробити і видати на службу народу ту багатющу спадщину, що залишив по собі її президент, визначний український історик.

Ці короткі рядки мають лише скромне завдання: над свіжою могилою нагадати значення Дмитра Івановича для української історії та для Української Академії зокрема.

Дмитро Іванович належав до плеяди українських діячів першої половини XX. століття, діяльність яких мала все-національне значення і які, в процесі самоусвідомлення нації і перших державнотворчих кроків у цьому столітті, мусіли бути одночасно і ученими, і громадськими діячами, і державними мужами, і журналістами.

Гасло самостійної України Дмитро Іванович сприйняв ще в юнацькі роки, за цю ідею боровся все життя, яке перепліталося з життям і діяльністю таких стовпів нашої нації, як І. Франко, М. Грушевський, М. Міхновський, С. Петлюра, Ф. Вовк, В. Липинський, та власне з усіма іншими визначними постаттями українства.

До революції вся енергія Дмитра Івановича йшла на проповідування української ідеї, на просвіту у найвищому і найкращому значенні цього слова, на організацію українських сил, на пресу, на видавничу діяльність. Великою спадщиною є статті Дмитра Івановича, написані в цей період.

В часі української державности Дмитро Іванович висунувся як державний муж найвищого маштабу: був міністром самостійної Української Держави за гетьмана, а перед тим комісарем Уряду УНР для справ Буковини і Галичини, головою першого уряду для п'яти українських губерній, губерніяльним комісаром його рідної Чернігівщини.

З розгромом українських військ і відступом їх на захід Дмитро Іванович теж виїздить закордон і, хоч ще продовжує бути в політичних колах, та вже рішуче переходить на наукову діяльність, стає професором університетів, очолює наукові інституції, стає видатним українським ученим.

В 1945 році проф. Д. Дорошенко очолив Українську Вільну Академію Наук. Під його проводом об'єдналися українські учені і ті, що давніше покинули рідні землі, і учені з нової еміґрації. Під його ідейним керівництвом відродився дух тої Академії, яка була заснована у вільній українській державі. Власне в цей період мені особисто довелося тісно співпрацювати з Дмитром Івановичем і я можу ствердити, що він був дійсним натхнеником праці УВАН і активно брався до практичної діяльности, не зважаючи на свій поважний вік і підірване здоров'я. Рідко який дійсний член УВАН зробив на конференціях УВАН стільки доповідів, як Дмитро Іванович. Його доповіді завжди були блискучі. Серед них були і наукові розвідки, і доповіді широкого науково-організаційного значення і надзвичайно цікаві спогади. Так наприклад, ще на початках розвитку УВАН, в січні 1946 р., своєю доповіддю „Справи організації української науки" Дмитро Іванович по суті на багато років визначив шлях УВАН, яким вона йде і тепер, більше як п'ять років. У своїй доповіді, теж зробленій в 1946 році, про працю українських істориків на еміґрації, він дав історикам певні настановлення. Такі доповіді, як „Історичні теми в творах Шевченка", „Історіографія доби гетьмана Івана Мазепи", „Україна і Захід в українській історіографії" були звітами ученого-дослідника, який подавав наслідки своїх систематичних дослідів.

В цей же час Дмитро Іванович зробив на конференціях УВАН багато доповідів з серії особистих спогадів. Наприклад, я пригадую його виступ у 1946 році з надзвичайно цікавими спогадами про Лесю Українку. Деякі матеріяли з тих доповідів увійшли в книжку Дмитра Івановича „Мої спогади про давнє минуле", що вийшла в Канаді в 1949 році.

Бувши президентом УВАН і професором університету, Дмитро Іванович надавав велике значення громадській праці серед української еміґрації і діяльно працював як керівник Культурно-Освітнього Відділу Центрального Представництва Української Еміґрації в Німеччині. Його виключно лагідний характер справжнього християнина, зрівноваженість, висока культура вносили злагоджения відносин скрізь, де він діяв. Ці ж цінні риси характеру проф. Дорошенка відзначають всі, хто знав його на полі міжнародніх взаємин і виступів.

Переїхавши до Канади, Дмитро Іванович, як завжди, включився в громадську і наукову працю, далі працюючи, як президент УВАН. Канадійські українці належно вшанували сімдесятиріччя Дмитра Івановича.

Здоров'я проф. Дорошенка в останні роки різко надломилось. Коли я в кінці 1949 року був у Вінніпеґу, мене вразила зміна у здоров'ї Дмитра Івановича, хоч він і далі був активним, зберіг прекрасну пам'ять. Пригадую, що він мене розпитував про тих українських діячів, що лишилися під Совєтами. Я просто здивувався — скільки він імен пам'ятає.

Останній раз я бачив Дмитра Івановича, коли він проїзджав через Ню Йорк в дорозі до Европи. Він погано себе почував, але й далі усім цікавився, радісно зустрівся з українськими громадянами, які прийшли ого привітати.

Так, Українська Вільна Академія Наук, разом з українським науковим світом і разом з усім українським суспільством, понесла велику втрату. Такі постаті, як Дмитро Дорошенко, народжуються рідко, але їх вплив лишається на довгий час. Український учений, державний муж і громадський діяч він навіки лишиться дороговказом на історичному шляху українського народу.

В неділю 6 травня у Ню Йорку Українська Вільна Академія Наук відбуде Жалобну Академію в пам'ять свого президента, в якій запрошує взяти участь і широке громадянство, щоб спільно вшанувати Покійного.

Проф. Михайло Ветухів,
голова УВАН в ЗДА.

Москофіл про фонетику і „народну мову"

Мабуть не багато вже є колишніх українських іміґрантів, що пам'ятають завзяту боротьбу нашої спільноти проти москвофільства, яке в початках нашого тут життя було такою великою перешкодою для його розвитку в українському дусі. Коли ж українське громадянство прийшло вкінці до висновку, що москвофіли це затуманені або свідомі ренегатя, або такі збаламучені могутністю російського царату фанатики, що — як здавалося — ліку на них уже немає, залишено їх власній долі. Тільки час від часу появлялися в українських газетах згадки про деякі події або переміни в старо-москвофільському таборі і то як звичайні вісті. Тепер приходиться нам подати дещо цікавіше зі статті прот. Иоанна Боруха, з місцевости Ст. Гелена, Борґав, у стейті Норт Каролайна, поміщеної у виданні филаделфійської „Правди", з 18 квітня б. р. У своїй статті обговорює прот. Борух таку тему: „Як ми пишемо, а як повинні писати". Так поміщений „Примір 4", в якому між ін. порушене питання: „Як писали фонетикою спочатку, а як пишуть тепер?". У відповідь на це пише прот. Борух:

„У мене в бібліотеці находяться перші фонетечні шкільні книжки, видані у Львові. По укладі й змісті тих книжок видно, що їх укладали педагоги (гарні учителі) і уложили в нашій чисто народній мові, а тепер трудно пізнати, що то був колись наш чисто народний язик". Після того автор пише дослівно таке:

„Ми старші розбираємося ще як-так в тих правописах; але наша молодь ніяк в них не розбереться. Дехто з цієї молоді, котра вчилася читати й писати по русски, хоч і почне читати цю або іншу нашу книжку або газету, то, не визнаючись у правописах, зголоситься, кидає газету або книжку і більше її до рук не бере. А який результат з цього? Результат з того такий, що наша молодь не розуміє нас, відчужується від нас і цілковито пропадає для нас... Отже, що нам робити?" — питається автор і відповідає:

„Нам треба звернути увагу, на це, як ми пишемо, а як повинні писати і так старатися очистити наше письмо від усяких неточностей, які тут закралися, все одно, з чиєї вини і писати **одноковим правописом в чисто народній мові.** (Підчеркнення автора — ред.). Це єдиний спосіб, яким ми можемо в нашім критичнім положенні собі помогти — спосіб, яким можемо ще якийсь процент нашої молоді при собі затримати, від цілковитої затрати спасти. **У Старім Краю вже всюди пишуть новим, фонетичним письмом; від того не належить і нам, американцям, відпекуватися.** ...Справа однакового письма в нас дуже важлива і її не годиться легковажити та відкладати. Навпаки, нам треба її якнайширше підтримати. Тут, очевидно, особливу поміч можуть виявити редактори-видавці наших газет і книжок. Тому відносимося до них з предложенням: передрукувати оцю статтю в своїх газетах, а при тім подати свої завваги до питання, як ми повинні писати".

Стаття прот. Боруха замітна сама собою, навіть, якщо б вона була білим круком. Вона вказує на зрозуміння, що мовна тарабанщина не осягає своєї цілі і призводить до повного винародовлення чи до занепаду інтересу дитини до походження батьків. Коли автор звертає увагу на потребу звороту до народної мови, то він стоїть на становищі справжнього неофіта посеред недавньої групи чоловіконенависників, які колись перебрали на себе ролю яничарів для переслідування всього, що їх рідне, без уваги, як це рідне тоді називалося.

Ще дивніше, що прот. Борух признає за добрий колишній зворот педагогів до фонетичного правопису, хоч цей правопис був десятки років анатемою серед усього москвофільського відлому. А вже справжньою несподіванкою є, те, що автор дискутує справу його рідної мови з чисто українського становища, застерігаючися тільки перед різного роду „новими правописами", які появилися на скитальщині. Він навіть признає для свого народу можливість назви „український" попри назву „руский" чи „русский" у початкових виясненнях, як писати ці слова.

Коли „Правда", яка „беззастережно проповідувала завжди теорію Валуєва: „Нє било, нєт і бить не может" ніякої української мови і України, а тепер містить дискусійну статтю на тему прийняття фонетичного правопису і „нашої народної мови" — то це дійсне чудо.

БУВШИЙ АНГЛІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ ЯК АВТОР КНИЖКИ

Ню Йорк. — Князь Виндзор, колишній король Англії під іменем Едварда VIII, написав книжку „Оповідання Короля", яка появилася накладом видавничого підприємства „Дж. П. Путнам'с Сонс". З нагоди появи цієї книжки ставили кореспонденти бувшому королеві питання, на які він дав радо відповідь, а деякі промовчав. Так напр. він сказав, що ще раз зрезигнувавби з уряду короля для любови жінки. Він додав, що чується тепер щасливим, бо Англія має доброго короля. — Ним, як звісно, є його брат, теперішній Юрій VI. Князь Виндзор виявив, що на написання книжки треба було чотири роки часу, присвячуючи на неї по вісім годин денно. Він признав, що авторське писання це важка праця, яка вимагає сил і поту. Винд-

● **Температуру сонця, тобто у висоті 9,000 ступнів Фаренгайта,** придумали в Дослідім Інституті Університету Темпл у Филаделфії. Синява поломінь випалює діри в найтвердшім досі звіснім матеріялі. Це може придатися при перепалюванні стін у звалищах, коли б прийшло до повітряних нападів і треба було рятувати людей.

● **Новий торговельний договір,** — що передбачує товарообмін на суму 7,700,000 долярів, підписано між Швецією і Совєтським Союзом.

Годитися треба, але як?

(Закінчення зі стор. 2-гої)

обох документів — Заяви ЗП УГВР з грудня 1950 р. і „Розяснення" ЗЧ ОУН з лютого цього року — така, що передумовою дійсно вартісного і тривкого порозуміння для творчої координації дій між Державним Центром і УГВР є вияснення вповні і без жадних сумнівів взаємин між ЗП УГВР та ЗЧ ОУН. О. д-р І. Гриньох заявив у своєму інтерв'ю у „Свободі" (з 19. січня 1951), що „конфліктові справи (між ЗП УГВР і ЗЧ ОУН) це внутрішня справа Закордонних Частин", пояснюючи, що конфлікти були лиш між членами ЗЧ ОУН" в питаннях ідейно-політичного та програмового змісту цілої ОУН". Коли ж керівні діячі УГВР, керівники і члени ЗП УГВР, є далі членами ЗЧ ОУН, а ті ЗЧ ОУН ведуть завзяту кампанію проти Національної Ради і відстоюють такий характер УГВР та їх Зак. Представництва, який перечить всій концепції Державного Центру і Національної Ради, — то як тут у практиці можна перевести „координацію дій"?!

Автор цих рядків завжди був і далі є прихильником якнайбільшого поширення внутрішньо-політичної української консолідації, і те своє становище доказував не словесними заявами, але діяльністю, що стягали на нього масу особистих прикрощів — з різних сторін. Стрінувшись саме у практичному веденні в життя теоретичних теорій про консолідацію з непередбачуваними раніше трудношами, та будучи докладно в курсі справ всіх пізніших спроб такої широкої консолідації, уважаю, що українсько-американське громадянство повинно також з'ясовувати собі питання координації дій між Центром УНР і УГВР не в площині фраз і теорій, а практики: як цю координацію перевести, хто і що стоїть їй на перешкоді, як і чи можна ці перешкоди усунути, що для цього треба зробити. Тільки від конкретної і позитивної відповіді на ці питання залежить переведення в життя постанов УКК і ПАУК. Було б великою шкодою і грубою помилкою, коли б українсько-американське громадянство думало, що Українська Національна Рада „не хоче" порозумітись з УГВР! Українська Національна Рада і керівні чинники Держ. Центру виявили вже максимум доброї волі і в цьому напрямку, ще тоді, коли Національної Ради навіть ще не було. З вищенаведених фактів видно зовсім ясно, що не поможе тут навіть добра воля безпосередніх розмовців по обох боках, бо нам відомо, що керівні діячі ЗП УГВР докладали теж зусиль, щоб нав'язати контакти з УНР. Щоб нав'язані контакти і переведені до цього часу та далі ведені розмови дали позитивний наслідок — мусить бути „чистий стіл", а це не залежить від Національної Ради. На жаль, резолюції УКК і ПАУК не беруть цієї сторінки проблеми консолідації під увагу.

З Життя Громад і Організацій

ЮТИКА, Н. Й.

Концерт Капелі Бандуристів.

В середу 4 квітня славна Капеля Бандуристів дала свій концерт у м. Ютиці. Програма концерту склалася з „залізного" репертуару другого турне Капелі по Америці і Канаді, тому проходила з великим успіхом і ми були горді бачити, яке враження справляє Капеля на чужинців — вони були прямо приголомшені віртуозністю гри бандуристів, їм імпонувала могутність голосового звучання хору, їх захопила майстерність в інтерпретації пісень і вони не розуміючи слів інтуїтивно відгадували зміст пісні. Ми з повним правом прослуханий концерт можемо назвати чарівним і відзначити чудові голоси капелян, віртуозів оволодіння ними бандурою, ефективність зовнішнього вигляду, а разом з тим виділити на перше місце найкращу точку концерту: пісню про Байду, — цю перлину, що її створив найкращий знавець бандури Гнат Хоткевич. Велику роботу в нашу користь, а особливо в користь нашої Батьківщини веде Капеля і ім'я її буде записано в нашу історію, як вислано вже туди Українську Державну Хорову Капелю під керівництвом Олександра Кошиця. Але ми з жалем мусимо констатувати, що Капеля в цьому концерті загубила стежку до серця, — вона говорила до розуму, але втратила душу. Нам мимоволі згадується наша перша зустріч з Капелею у великій залі Гіссенського Університету, де капеля давала концерт 8 квітня 1946 року. Тоді в Гіссені ще не було українського табору і велика заля була по береги заповнена чужинцями, а наша невелика група українців - приватників зовсім губилась в цьому чужинецькому морі. Капеля тоді вийшла на естраду і почала концерт піснею: „Думи мої думи мої", а у нас сльози самі покотились з очей. Та чужинці цього не помітили — їхню увагу цілковито захопила капеля і на нас вони не звертали уваги. Тут ми теж чули: „Думи мої, думи мої" і бачили яке колосальне враження зробив спів соліста Зайферта на чужинців. Ми самі теж були захоплені чудовим співом, але сприймали його так, як сприймали спів оперних співаків світової слави, слухаючи їх у себе на Батьківщині. Ми чули дуже багато різних знаменитих хорів, але лише Олександер Кошиць маючи в своєму розпорядженні такий могутній хоровий колектив, як хор Студентів Університету св. Володимира, міг заставити нас плакати, слухаючи пісню. Тож і тут, в Ютиці, ми слухали нашу славну капелю, але це вже не була капеля 1946 року, коли до складу її входили обоє наші славні мистці: дириґент Володимир Божик і художній керівник Григорій Китастий. І що наше враження не було хибне, ми пересвідчились, читаючи ранком рецензію: „Ютіка Дейлі Прес", де було написано: „дириґент Володимир Божик здавалось мав забагато військового в манері дириґування для будь-якого другого хору, але напевне це підходило якраз для цієї на пів-військової групи виконавців". Нам було досадно читати таке про капелян — „напіввійськової групи виконавців", а ще досадніш читати характеристику саме дириґента, бо ми були очевидцями, як плакали англійці, почувши свою пісню в залі Гіссенського університету, що її виконував саме Володимир Божик в супроводі капелі. Ми там бачили, що старі німці плакали, як малі діти, зачувши Брамсовську колискову, яку теж виконував Володимир Божик під акомпаніямент капелі, а ранком в німецькому часописі ми читали таке запитання в рецензії: „Чому ж наші хори не уміють виконувати наших же пісень так, як їх виконують чужинці?" А ось тепер, у Ютиці, всі дивувались майстерності виконання, але жадна сльоза не викотилась з очей, а наш славний диреґент „здавалось, мав забагато військового в манері дириґування" — капеля втеряла стежку до серця.

Хочемо пригадати й другу нашу зустріч з капелею, що була 13 жовтня 1948 року вже у Гіссейській українській робітничій оселі, де капеля давала концерт. Тоді капеля не мала дириґента, не мала хорової групи — були лише бандуристи під проводом Григорія Китастого. Ми з захопленням прослухали тоді концерт, але відчули, що капеля втеряла свою монументальність, капеля пішла шляхом камерального співу, набрала більше інтимности — капеля промовляла до серця, але згубила стежку до розуму. Тоді ми не могли перевірити правильність нашого враження, бо жадного чужинця на концерті не було, тому і не було сторонньої думки. Капеля тоді приїхала до своїх людей, які тепло й щиро її вітали. Тут же, в Ютиці, при нашій третій зустрічі з капелею ми мали повну можливість перевірити себе, бо поруч з нами сиділи викладачі місцевої консерваторії, сиділо багато хористів італійських, англійських, німецьких хорів міста і всі вони дивувались техніці, хвалили голоси капелян, багато говорили про чудову інтерпретацію пісні, всі були захоплені. А там, в Гіссенській університетській залі чужинці сиділи і мовчали, плачучи як малі діти. Самі ми там теж мовчали, бо слово здавалось нам тоді безсиле, щоб ним можна було визначить наші почуття.

Тож після цієї третьої нашої зустрічі з капелею ми, звичайні українські еміґранти, мимоволі приходимо до висновку: капеля знову стане на належну їй височінь, тоді і тільки тоді, коли матими в своєму складі обох наших славних мистців: Володимира Божика і Григорія Китастого, бо лише при спільній роботі обох, що так гармонійно доповнюють один другого, вона не буде губить стежок і промовлятиме й до розуму й до серця. Ми переконані, що свого останнього слова капеля ще не сказала і напевне скаже його, коли з капелянами працюватимуть обоє наші славні мистці.

О. Ч.

Австралія вітає Українців

29 січня 1951 року — день ювілейної маніфестації в Сиднеї на відзнаку 50-ої річниці Австралійського Коммонвелту.

Ранкове похмуре небо не віщувало доброї погоди. А в підтвердження цього засіяв дрібний дощ. Але ніби всупереч невеселому ранкові з усіх боків міста й околиць з'їздились до ботанічного саду учасники походу. В трамваях, автобусах, таксі — мерехтіли барвисті народні одяги, чувся веселий дзвінкий сміх, бадьорі розмови, жарти. Недалеко місця збірки спиняється таксі, і з нього виходять дві українки в чудових полтавських одягах, високий стрункий юнак в козацькому одязі і хлопчина в чудовій вишитій сорочці і шараварах. Це — перші українські ластівки, що прибули на місце збірки.

На визначену годину всі на збірці. Лаштуються колони до маршу через центр Сиднею до місця величезної австралійської виставки. Шлях не малий, тож треба витримати. Та про це мабуть ніхто не думає, бо всіх цікавить, чи колона українців виглядає не гірше за інші колони нових австралійців. Здається, що всі вісімдесят учасників цим турбувались і намагались триматись якнайліпше.

Бо ж Сидней вперше в своїй історії має побачити український національний прапор, українців в чудових розкішних народних одягах, що так гармонійно доповнюють блакитно-жовті фарби нашого прапору.

В голові колони стає командант української групи п. Свідерський в козачому одязі, в жупані з мистецько виготовленою шаблюкою. За ним двоє несуть великий напис „Украіне". За написом високо над головами колони майорить український прапор. Поруч прапороносця два юнаки з шаблями. Всі троє в повному козачому вбранні. За ними чотири хлопчики у вишитих сорочках, в різно кольорових шараварах. А далі краса української колони, мов мак цвітуть, дівчата і жінки. І в цю мить на радість всім, виглянуло зза хмар ясне сонечко і кинуло свої теплі ясні проміння на веселі обличчя. А легенький вітер, пустуючи, відігнав темно-сірі хмари і злегенька перебирав своїм ніжним подихом веселку стрічок на заквітчаних головах дівчат і жінок. Навіть вибагливий глядач не міг не милуватись з мистецької краси вишивок з усіх земель України. Вони мерехтіли всіма барвами веселки, а ніжні мережки на жіночих блюзках ніби зв'язували все це в одну мистецьку китицю.

Хлопці і мужчини замикали похід, доповнюючи своїм одягом, своєю поставою повну закінченість краси своєї колони.

Сидней вирував, мов збуджений мурашник. За дві години до початку походу вже не можна було знайти місця, щоб побачити колони маршуючих. Всюди сиділи скрізь: на вікнах, на пішоходах, навіть на дахах багатоповерхових будинків.

Вузькі, по святочному прикрашені вулиці Сиднею. Тисячі глядачів захоплено вітали учасників походу бурхливими оплесками і радісними вигуками.

Похід відкрив кінний загін поліції. А далі за ними, здається, безкінечні колони війська всіх родів зброї, моряки, летуни. Між окремими колонами великі тягарові авта мистецьки оформлені, що символізують необмежені багатства і можливости п'ятого континенту. Ось повільно сунеться макет кангурів Австралії з федеральним гербом на верху і стейтовими емблемами з боків. За нею символічний трон британського Комменвелту з величезною королівською короною на розкішній шовковій малинового кольору подушці. Все нові й нові колони. Безліч військових і цивільних оркестрів. Спокійно і впевнено поволі сунуться символічні макети на тягарових автах з усіми матеріяльними, технічними і мистецькими багатствами цієї країни.

Минає година, а кінця походу не видно. Вже давно проїхало розкішно оформлене авто, що символізує дружнє співжиття австралійського народу з новими австралійцями — вчорашніми скитальцями в ДП таборах в Німеччині.

На горі в центрі сидить, мов королева на троні, Місс Австралії а з боків представниці всіх новоавстралійців, під своїми національними прапорами і назвою країни, звідки походять. Шукаємо очима Місс України. Ага, ось вона мила, чарівна, в чудовому національному одязі „Місс Україна". Ляля Коломийців. Українці глядачі кричать до неї, вітають радісними вигуками і оплесками, австралійці захоплено вітають оплесками разом з нами. Вона у відповідь посилає ніжну милу усмішку і в знак вдячности ґраційно махає руками.

Колони йдуть. Сидней вирує, тріюмфує. На обличчях учасників походу і глядачів невимушена радість. Ні, це справжня радість, це справжні почуття вільної людини, це почуття і тріюмф вільного демократичного світу.

І в ці хвилини проти волі і бажань приходять на думку згадки з минулого, що скрізь нас переслідує, як якась потвора.

. . . Харків — тодішня столиця Української ССР.

Перше Травня. Вже на передодні загони міліції й війська під наглядом ГПУ очищували вулиці міста від десятків тисяч умираючих з голоду українських селян. Мов дрова, або непотрібний брух кидали напівтрупи у вантажні авта і вивозили за зону міста, звалюючи в зарослі бур'яном балки.

Ранок. Місто мов вимерло, лише посилені загони блюстителів „революційної законности" патрольюють місто наче перед якоюсь ворожою навалою. Та ось раптом на вулиці висипає маса виснажених голодних людей з червоними, мов кров'ю облитими, полотнищами, на червоних ганчірках написи хвали найбільшому катові з Кремля, тисячі портретів „батька" Джуґашвілі-Сталіна і його однодумців.

Довго і нудно тягнуться колони голодних демонстрантів, що на наказ „сонечка" кричать і співають, мов божевільні. Співають про радість, якої нема, співають про волю, яку вкрав підступом найбільший кровопивць, співають про заможне життя, а самі мліють від виснаження, а їх брати-селяни, що не підкорилися сталінській колгоспній неволі, мільйонами гинуть на найбагатішій українській чорноземлі, в нелюдських обіймах нечуваного штучного голоду. Мов стадо овець проганяють бігом демонстрантів повз трибуну з „вождями", що відгородилися стіною війська і загонів ГПУ від свого „щасливого" народу. Так то була оргія на трупах мільйонів.

Але ті тяжкі криваві жертви, що впали в нерівному бою з лютим ворогом, і ті, що змагаються тепер в геройському чині за волю Батьківщини — не пропадуть надаремно.

Наш нарід вибере ту вимріяну волю, бо він її хоче, і вона йому належить по всіх Божих і людських законах.

Сумні спогади перериває раптом вибух оплесків і захоплених вигуків. Всіх очі звернені на маршуючі колони новоавстралійців. В алфабетному порядку ідуть колони естонців, лотишів, поляків . . . Та ось, ніби пливе в повітрі, найбільший напис „Украіне", а за ним високо в повітрі майорить великий український прапор.

„Вітаємо Вас в Австралії!" „Звідки ви приїхали чарівні дівчата і горді хлопці?!" „Дуже добре!", розкішно, чудово! — чулося захоплюючі вигуки в англійській мові господарів землі. „Слава Україні! Слава синам і донькам великої української землі!" — виривається десь з гущавини глядачів в українській мові.

І українська колона, ніби ще більш підбадьорена впевненим кроком йде гордо вперед. За прапороносцями, відділена шеренгою чотирьох хлопчиків, твердим ґраційним кроком іде Галя Демчик, що очолює колону дівчат і жінок. І ніби відчуваючи волю її сильної і ґраційної постаті, всі йдуть горді і чарівні, переливаючи колону барвами українського одягу, стрічок, вінків.

Сидней вперше в своїй історії вітає месників української землі — її синів і доньок.

Гарно виглядали колони білорусів з національним прапором і в національних одягах. Чомусь не було югославян, чехів, словаків і мадяр.

Росіяни теж не спромоглися організувати колони, зате спромоглися на грубі викрики: „Гляді, хахли самостейники ідуть" і подібн. Здається, що саме на такі речі лише й спромоглися.

Всього передати в газетній статті неможливо. Можна ствердити, що похід був організований чудово, мистецьке оформлення всіх колон — на висоті завдань, що їх поставили собі організатори. Порядок в часі походу був зразковий.

Багато з нас може вперше бачили таку розкішну, багату демонстрацію. Саме тут ми могли спостерегти вільний творчий дух вільного народу — тріюмф демократії.

Іван Плотва
(„Вільна Думка")

Вступайте в члени У. Н. Союзу

● РОЗШУКИ ●

Пошукую брата ІВАНА КАЧМАР зі села Хотинець, повіт Яворів, Галичина. В 1943 р. перебував в Грацу (Австрія). Голоситись до:

CATHERINE KACHMAR-YANKO
44 Greene St., Jersey City, N. J.

Заграничні газети проситься про передрук.

ПОЛЬСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ БАТОРИ ПЕРЕЙДЕ НА РОСІЙСЬКУ СЛУЖБУ

Вашинґтон. — Урядові кола прийшли до заключення, що польський корабель Батори буде відтягнений зі служби перевозу подорожних до Ню Йорку і буде переданий Совєтській Росії. Коли стало звісним, що нюйорська пристань відмовилася запевнити кораблеві причал, тоді варшавський уряд зголосив протест до американського уряду, одначе цей протест відкинено. Тому, що два інші польські кораблі перевезено до Росії для перевозу війська, у Вашинґтоні панує переконання, що тесаме станеться і з Баторим.

КОМУНІСТИ ДИСКРИДИТУЮТЬ СВОЇХ ПРИСЛУЖНИКІВ

Ню Йорк. — Фредерік Волтман, звісний спеціяліст у прослідкуванні комуністичних трюків, оприлюднює ще один з цілої звісної низки інших, а саме, поведінку комуністів супроти осіб, які покинули їхню партію. Це показують вони при нагоді відпекання кількох партійців від комунізму підчас переслухання їх як свідків у конґресовій комісії. Щоб обезцінити їх свідчення, комуністична партія поширює проти них різні очорнення не з часів, коли вони належали до партії, а з часів, заки вони туди вступили. Волтман наводить цілий спис звісних фільмових зірок, які впали жертвою большевицького підступу, а які тепер можуть надіятися большевицької „заплати за відступство".

„НЕПЕРЕМОЖНІСТЬ РОСІЇ ЦЕ КАЗКА" — КАЖЕ КОЛ. УКРАЇНСЬКИЙ ОФІЦЕР

Бомонт, у стейті Тексас. — Щоденник „Бомонт Ентерпрайс" містить довшу статейку під повище згаданим заголовком. У ній спеціяльний кореспондент з місцевости Орендж сповіщає про доповідь, виголошену в тамошнім клюбі Ротаріїв колишнім лейтенантом української добровольчої армії, Михайлом Тишовницьким, про Українсько-Російську війну з 1918-20 рр. Доповідач переходив точніше історичні події на Сході Европи з того часу і спрецизував точно підстави визвольної війни українського народу. У доповіді під заг. „Ідеологічна атомова бомба" п. Тишовницький впевняв слухачів, що непереможність Росії це тільки „міт, нісенітниця й гумбуг", придумані на застрашення вільного світу, що Росії не можна розбити. Промовець доводив, що в Росії є вже ідеологічна бомба, тобто 15 неросійських республік, між ними Україна, які готові вибухнути при найближчій нагоді.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

АРҐЕНТИНА МАЄ СВОЇХ АТОМОВИХ ШПИГІВ

Буенос Айрес. — Арґентинська поліція виявила, що арештувала двох шпигів, які вкрали документи з арґентинського атомового проєкту. Пресові бюра сповіщають, що один з них признався до вчинку, в в другого найшли компромітуючі папери. Украдені документи, як каже поліція, дістала влада назад. Оба арештовані були арґентинськими вояками. Той, що признався, зробив нарис проєкту, коли був на варті на острові Гумуель, де саме находиться атомовий проєкт, про який згадував недавно президент Перон. Поліція видобула зізнання підступом, коли підставила провокатора, який удавав дипломатичного агента для закуплення тайного нарису.

ПАРАДА З НАГОДИ ДНЯ ЛЬОЯЛЬНОСТИ У ФИЛАДЕЛФІЇ

Филаделфія. — Управа Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч", відділ у Филаделфії, пригадує своїм членам на обов'язок узяти участь у маніфестаційнім поході з нагоди Дня Льояльности в суботу 28 квітня. Збірка для українців в год. 12.30 при вулиці 23 і Бравн, коло Українського Клюбу.

● Африканська „королева дощу" племени Балобеду зломила племінну традицію і відмовилась зажити отрую, доживши 80 років, як це робили всі її попередниці.

ЗАПІДОЗРЕНИЙ У КОМУНІЗМІ АКТОР НЕНАВИДИТЬ КОМУНІСТІВ

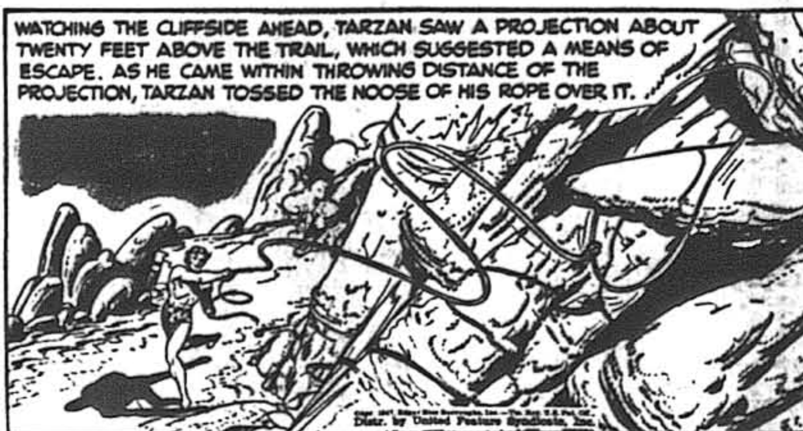
Вашинґтон. — Джан Ґарфілд, фільмовий актор, заявив під присягою в комісії неамериканських діянь палати репрезентантів, що він ніколи не був комуністом ані не знав нікого з них. Він ще заявив, що не був навіть „рожевим", ані не був попутчиком ні навіть симпатиком комунізму і тому йому дивно, чому його посуджують у приналежности до комуністичних груп. Перебуваючи у Голівуді, він довідався про комуністичні затії серед фільмових артистів щойно тоді, коли колишній віцепрезидент ЗДА, Генрі Волес, пірвав зв'язки з Демократичною партією і „попав у неволю" комуністів. Після переслухання Ґарфілда комісія вирішила прохати палату арештувати сімох акторів, яким не можна було доручити призиву на переслухання, бо вони ховаються. Нині члени комісії недовірчиво слухали запевнень Ґарфілда.

● Смуга середнє-атлантійських стейтів найгірша для ревматичних болів. Це ствердили на з'їзді Педіятричної Фундації в Ню Йорку. Ревматична гарячка включаючи й ревматичні болі серця, вбиває найбільше шкільних дітей. Наступна небезпека для них — це смерть від нещасливих випадків.

● Провідники дванадцяти слов'янсько - американських релігійних і братських організацій відбули наради в готелю Генрі Гудсон у Ню Йорку для уложення програми психологічної війни проти комунізму. Нараду започаткувала Федерація Американців центрально і східно-европейського походження, якої осідок находиться в Мунгалл, у стейті Пенсилвенія.

● У тридцяти мовах передано зміст промови ген. Мек Артура у Конґресі на програмі „Голосу Америки". Японське радіо передало цілу промову до відома вояків, які боряться в Кореї, й над якими генерал був верховним командантом.

ТАРЗАН, ч. 2580. Вбий, або згинь тепер!

Маючи на оці збічча скали, Тарзан побачив вистаючий камінь яких 20 стіп над стежкою. Це дало йому надію на рятунок. Коли він добіг до віддалі, з якої можна було кинути щось на камінь, Тарзан кинув петлю на нього.

З гнучкістю малпи маню, Тарзан підповз по линві вгору саме тоді, коли медвідь прибіг туди.

Аж ось трагедія! Линва проровалася і Тарзан упав на широке плече печерного медведя.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1951 РОКУ

РОЗВ'ЯЗАНІ ВІДДІЛИ:

Відділ ч. 453 в Торонто, Онт., розв'язано, та видано всім членам переступні листи.

Відділ ч. 437 злучено з відділом ч. 111 в один відділ ч. 111 у Джоліст, Ілл.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 9 Гайм Маргарета.
В. 13 Добромильський Володимир; Ковальчук Степан, Сало Андрій, Христина; Теодорович Марія, Тесля Іван, Сидонія; Чайківський Михайло.
В. 14 Мериндa Іван, Марія; Спас Теодор, Надія.
В. 37 Юрченко Анна.
В. 38 Галькевич Іван, Пасічник Степан.
В. 42 Коцур Максим, Фішер Анна
В. 45 Куць Олександра, Федик Юрій, Осипа.
В. 51 Глиновська Роза М.
В. 54 Варій Емілія, Гончарик Іван, Попель Іван.
В. 56 Павлик Степан.
В. 57 Левицький Василь.
В. 58 Гайдук Василь.
В. 59. Ріффон Данило.
В. 62 Розенбавм Стефанія.
В. 66 Верескла Єлисавета.
В. 69 Вукпак Панько, Марія; Дворян Микола, Стефанія; Ликтей Юрій.
В. 76 Папенко Бриґіда, Салабун Василь, Анна.
В. 85 Вальхонський Іван, Лугова Дольорес, Панько Гаррієт, Пелчак Льорейн Е., Тима Іван.
В. 94 Бабій Євгенія, Гевко Дмитро, Любомир, Олена; Дідицький Роман, Ніна; Липецький Любомир, Марія, Роман, Франко; Шалайко Володимир.
В. 97. Лопинська Анна.
В. 98 Дудиш Ольга.
В. 102 Голембйовська Наталія, Пелех Павло.
В. 103 о. Фалько Павло.
В. 106 Вегека Любов, Бойчук Микола, Гудима Пелагія, Дидьо Іван, Наталія; Дуда Василь, Параскевія; Кикіш Василь, Ксеня, Микола, Роман, Ярослав; Надзікевич Олекса, Надія, Татяна; Рибій Степан, Юлія; Отахів Катерина, Якубовський Володимир, Ямняк Микола.
В. 108 Варилка Іван, Меланія.
В. 114 Гованський Олександер, Олександер мол., Анастазія; Дайнюс Осип, Петренко Іван, Марія; Сливка Іван, Іванна.
В. 116 Госвич Ольга.
В. 125 Кухаришин Микола, Марія; Савчин Катерина.
В. 127 Вейгер Василь, Відний Петро, Вула Омелян, Євгенія; Гнатів Михайло, Марія; Голубецький Тимко, Марія; Клименко Ада, Ковалик Василь, Конопій Іван, Марія; Лехновський Іван, Катерина; Лоза Михайло, Мітринґа Богдан, Надія; Нестерук Мирон, Петручок Максим, Фіглюс Наталія, Хомин Степан, Олена.
В. 133 Мандрусяк Зенон.
В. 149 Левицька Віра.
В. 155 Будняк Пелагія, Женовський Макар, Явдоха; Ковалевський Олексій, Марія; Пикус Петро.
В. 161 Крис Тессі, Мізоняк Олена
В. 162 Лясако Гарольд.
В. 170 Ватюк Іван, Марія; Думаліська Марія, Іваніш Григорій, Сигур Володимир.
В. 171 Мухин Семен, Марія.
В. 176 Денисенко Анатоль, Віра
В. 177 Коропей Ніна.
В. 178 Кох Маріян.
В. 184 Вермес Пилип, Людмила.
В. 189 Банах Володимир, Єфименко Федір, Катерина; Клос Омелян, Катерина.
В. 194 Пона Анна, Олена; Сітинський Петро, Марія.
В. 195 Василенко Семен.
В. 200 Шайб Іван.
В. 204 Вогач Володимир, Бучинська Параскевія, Ікалович Джеррі, Налисник Юліян.
В. 211 Кукицяк Володислава.
В. 217 Ерстенюк Юрій, Мазурчак Нестор.
В. 218 Глива Дмитро.
В. 219 Пархуць Анастазія.
В. 220 Зімбровський Василь, Козак Іван, Пис Ольга, Харів Михайло, Наталія.
В. 221 Бабійчук Теодор, Анна; Варехович Василь, Олена; Возняк Михайло, Гасцький Теодозій, Гапковський Іван, Олена; Григоренко Олександер, Дзюбинська Емілія, Зарицька Марія, Ільчишин Мартин, Марія; Кіналь Марія, Куновська Марія, Лецик Пилип, Лешко Дмитро, Анна; Лозинський Григорій, Іван, Євгенія; Марценюк Харитон, Теодозія; Мицик Дмитро, Ірина; Налисник Михайло, Паньків Михайло, Марія; Плавуцька Катерина, Помірко Анна, Ореста; Рибка Микола, Анна; Семенов Іларіон, Марія; Сикилинда Кирило, Степанець Іван, Суров Степан, Варвара; Ціжда Михайло, Шадинський Теодор, Яремчук Василь.
В. 228 Жулик Ненсі.
В. 233 Андрійович Микола, Теребецький Микола, Анна; Хаванський Ярослав.
В. 236 Валь Іван.
В. 240 Ведзик Михайло, Єва; Казимирів Степан, Ярема Микола, Анна.
В. 241 Заяць Марія, Колпак Микола, Фірман Іванна.
В. 242 Грешко Марія.
В. 251 Андрухів Павло, Ірина.
В. 252 Стецик Степан.
В. 254 Гірний Володимир, Павлюк Христина, Степанчак Юлія, Шмайда Михайло, Марія.
В. 256 Кучерявенко Борис, Текля.
В. 259 Вардахівський Олекса.
В. 266 Береза Татяна, Гавришків Григорій, Гоголюк Наталія, Мельникович Юрій, Микитюк Василь, Струк Роман.
В. 276 Віто Ольга.
В. 277 Вузяк Микола, Іващенко Віктор, Ольга; Кравець Варвара, Васильків Іван.
В. 281 Кондратюк Надія, Скоблик Анна, Петро.
В. 287 Давид Степан.
В. 288 Мацаляк Іван.
В. 289 Гусар Єва Л.
В. 291 Свердлов Іван, Поліна.
В. 292 Газда Михайло, Анна; Демчина Іван, Марія; Круп'як Ярослав, Марилів Степан, Шавалюк Михайло.
В. 293 Сверид Олекса, Хромишин Іван.
В. 299 Вух Анна.
В. 301 Маєв Марґарета.
В. 302 Рогач Євген.
В. 304 Данчак Михайло, Долинський Осип, Левицька Марія.
В. 308 Івасишин Параска.
В. 312 Забудько Ірина, Кисіль Микола, Анна; Козлов Тимофій, Наталія.
В. 316 Гереґа Василь, Пилип'як Єва.
В. 320 Гук Остап, Іванна М.
В. 321 Івасик Микола, Юстина; Місько Степан, Віра; Наконечний Микола, Текля; Николяк Іван, Леонарда.
В. 324 Матковський Дмитро.
В. 325 Дикий Михайло.
В. 331 Гантус Ненсі.
В. 334 Дудченко Катерина, Телеш Андрій, Ольга.
В. 336 Зуз Юлія, Красношлик Ніна, Мельничук Надія, Мігновець Василь, Олег; Ріцло Іван.
В. 341. Чухновський Михайло, Леокадія; Писецька Ольга.
В. 348. Шпитко Степан, Анастазія.
В. 349 Хребер Павло.
В. 352 Д-р Згута Андрій, Маткінський Зенон, Марія, Осип; Мелимник Микола, Мінчак Дарія, Ціхановська Ярослава, Щербак Ірма.
В. 355 Вашта Анна, Ковалевилч Семен, Підгірянець Іван, Цуприк Гертруд.
В. 356 Ставничий Михайло, Ястремська Юлія.
В. 361 Гавришків Осип, Гуменюк Ярослав, Дністран Дмитро, Дроздович Ілія, Навроцький Роман, Паньків Марія, Свистун Марія, Смоленська Анна, Чучкевич Роман.
В. 364 Бурко Степан, Короневич Іван, Марія; Мартинців Андрій, Анна; Струк Іван, Марта.
В. 367 Головка Володимир, Марія; Леткий Володимир, Матіїв Олекса, Анна; Мончук Степан.
В. 369 Гусак Михайло.
В. 371 Хранeвич Євген, Клявдія.
В. 373 Маґаць Марія.
В. 374 Микитин Степан.
В. 375 Зінкевич Петронеля, Яців Володимир.
В. 379 Волосінчук Іван, Дуня; Гайдук Ольга, Гладчук Марія, Логуш Еміліян, Олександра, Юлія; Мусій Євген, Охоцький Михайло, Надія; Панчук Володимир, Олександра; Пукайло Іван, Марія; Різник Іван, Єва; Рудий Олекса, Собель Валентин, Фірцович Теодор, Пелагія; Хитровський Павло, Анна, Петро, Марія; Ярошенко Іван, Параскевія.
В. 383 Горулько Дмитро, Стефанія, Дмитро мол.
В. 385 Гриньків Павло, Анна; Мазурчак Іван, Бронислава; Нич Володимир, Марія.
В. 388 Космовський Іван, Софія; Подригула Мирон, Антонія.
В. 397 Вушко Катерина, Куць Григорій, Лєна.
В. 400 Пирожик Михайло.
В. 418 Лукач Максим.
В. 430 Басічинський Володимир, Ірина; Білинська Катерина, Борецький Олександер, Возняк Данило, Марія; Іваськів Анна, Клепачівська Марія, Станько Петро, Марія; Чопівська Софія Ф.
В. 432 Бойко Остап, Воробець Дженні, Гриневич Михайло, Гула Богдан, Степан; Закидальська Наталія, Крайчик Роман, Максимів Онуфрій, Оприск Михайло, Штафірний Стефанія.
В. 436. Малащій Григорій.
В. 439 Ваюс Микола.
В. 441 Попадюк Олег.
В. 445 Коваль Павло.
В. 467 Лялька Федір.
В. 477 Токарчук Ярослава.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 9. Вайда Ізабеля, Камінець Іван мол.*
В. 40 Глинська Неллі.
В. 42 Хомяк Микола.
В. 45 Лозинська Ірина.
В. 53 Козак Джеррі.*
В. 62 Зубик Іван.
В. 106 Нагіряк Дарія, Тютько Євген.
В. 112 Сухарик Осип.*
В. 123 Москалик Марія.
В. 127 Кіналь Павло.
В. 142 Зелінка Константин.
В. 158 Турянська Ярослава.
В. 170 Діхтяр Елисей, Команецький Михайло, Параска; Нечипор Іван, Варвара; Онуфрів Омелян.
В. 189 Баглай Володимира, Васюк Віктор,* Володимир, Ніна; Гащак Володимир, Кащинець Віра, Котельницький Петро, Анна; Красій Анна, Ктитор Тіллі, Порвень Володимир, Єлисавета; Цікало Осип, Ірина.
В. 204 Новак Михайло, Пелагія.
В. 208 Драган Дмитро.
В. 229 Маяк Іван.
В. 234 Лозинський Іван.
В. 260 Шпирка Володимир.
В. 274 Галютяк Степан, Надія.
В. 285 Кервавич Петро, Матрона.
В. 292 Дубовик Галина, д-р Яворський Йосафат.
В. 301. Уханський Іван, Катерина; Чепіль Василь.
В. 312 Пакуш Євген, Федаш Богдан.
В. 318 Гусак Микола.
В. 331 Матоліч Фред В.*
В. 361 Кучма Зеновія.
В. 364 Годовайський Іван.*
В. 365 Стаппін Максим.*
В. 371 Васильків Василь,* Войнаровський Володимир.*
В. 385 Павлишин Мирослав.
В. 427 Бегека Орест.*
В. 432 Васюта Микола, Войтович Михайло, Перль; Ганчар Анна, Гробельський Ярослав,* Дусановський Володимир,* Ольга; Калавур Михайло, Марко Володимир, Медвідь Володимир,* Осип, Христина; Окпиш Роман, Рурик Джеральд Л.,* Смерек Петро,* Стеців Анна, Ткач Андрій, Софія; Чабан Олександер 2.*
В. 435. Мартинець Стефанія.
В. 445 Васильків Ярослав.*
В. 452 Гуляк Юрій.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 14 Павлик Теодор.
В. 35 Матоліч Фред В.*
В. 59 Стахів Ольга.
В. 96 Павлович Володимир, Люба, Михайлина.
В. 106 Бегека Орест,* Весоловська Ольга А., Кляйн Катерина, Рибак Григорій, Марія.
В. 111 Варр Етель, Бернадин Осип мол.,* Влесквуд Олена, Віскум Василь,* Іван,* Ольга; Волш Олена, Горват Ангелина, Джонс Анна, Козак Енді.* Осип.*; Лядендорф Марія, Павловський Микола.
В. 112 Грабець Роман, Мирослава; Кокоць Розалія, Олексин Марія.
В. 114 Іллюк Катерина.
В. 128 Глова Михайло, Олена.
В. 136 Сивий Микола.
В. 155. о. Ґабро Ярослав.*
В. 160 Савка Павло.
В. 171 Дубецький Юрій
В. 189 Івахів Володимир, Марія, Славомира; Панасенко Іларіон, Анна.
В. 222 Єдлицький Михайло.
В. 257 Сакстон Осипа.
В. 287 Левицька Ярослава.
В. 292 Байканич Юрко, Горпина; Кудрик Олег, Малиновський Степан.
В. 295. Храпко Теодор, Анна.
В. 334 Діхтяр Семен.
В. 337 Чорний Андрій, Марія.
В. 345 Яворська Анна, Розалія.
В. 349 Содома Текля.
В. 352 Глядаш Петро, Ольга.
В. 353 Ратич Анна, Любомир, Ростислав; Слободян Михайло, Марійка; Ткачук Анатолій, Марія.
В. 362 Пучило Дмитро, Марія.
В. 364 Боднар Андрій, Катерина.
В. 370 Войчук Петро.
В. 375 Пак Ігор, Віра, Катерина.
В. 432 Кандій Анна.
В. 470 Леник Іван.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 20 Макогін Мирослав.
В. 33 Гулик Степан.*
В. 39 Равлінко Василь, Леонарда
В. 51 Глиновська Степанія.
В. 53 Тимошенко Іван, Олена.
В. 83 Іськів Анна, Коваль, Іван, Татяна.
В. 113 Явчак Юрій.*
В. 114 Брюшенко Іван, Ляшенко Микола, Ольга; Яреско Олександер
В. 161 Папінчак Микола.*
В. 170 Домарадзкий Степан, Ольга.
В. 179. Паращук Софія.
В. 194 Д-р Семків Володимир О.
В. 221 Драбушинець Марія.
В. 277 Мерещак Володимир.
В. 292 Мокрий Степан, Марія.
В. 293 Миронович Іван.
В. 320 Поліщук Семен.
В. 325 Роборецький Іван.
В. 352 Щербак Ярослав.
В. 370 Домбровський Едвард,* Анна С.; Ріджіоне Ляура С.
В. 379 Вілоцеркович Дмитро, Ніна; Козак Ілько, Литвинишин Зеновія, Марчук Михайло, Анастазія; Скрипник Флікерія, Шкільник Осип.
В. 430 Лещишин Павло, Єлисавета.
В. 458 Николюк Михайло.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1 Дрозляк Олександер мол.*
В. 14 Вазиляк Микола, Ковальська Ніна, Луків Іван, Стефанія; Поташник Ванда, Євген.
В. 25. Авраменко Василь, Цьолко Юрій.*
В. 29 Салюк Микола мол.*
В. 42 Гавроняк Василь.
В. 48 Келлі Чарльс.*
В. 55 Зелинський Олександер, Євгенія; Павлюк Іван, Мотря.
В. 57 Гавдак Анна, Мазурик Анна.
В. 58 Д-р Клюфас Маркіян.
В. 63 Пайо Олена.
В. 66 Павлик Д. Іван.
В. 69 Соневицький Ігор.*
В. 76 Д-р Мацьків Теодор, Мигаль Людвик, Анна; Турчак Любомира.
В. 83 Токар Михайло.
В. 96 Коростенський Іван,* Пеленський Володимир, Марія; Чепурний Степан, Катерина.
В. 101 Кловaнич Василь.
В. 106 Красник Іван.
В. 121 Кіцак Петро.*
В. 127 Вільчинський Василь, Катерина; Сало Іван.
В. 136 Ластовський Григорій.*
В. 151 Дацик Роза.
В. 155 Теліщевський Володимир.*
В. 170 Петришин Іван, Анна; Швайкун Теофіль.
В. 171. Мукотайчик Михайло, Емілія.
В. 183 Мінський Михайло, Носова Фаїна, Пилипенко Юрій.
В. 184 Андрушків Степан, Емілія; Бойко Володимир, Альбіна; Гошко Тадей, Камянка Ігнатій, Когут Мирослав, Кравців Василь, Кушнір Ольга, Лодзюк Володимир, Лихолят Володимир 2, Анна; Мішко Дарія, Опарик Танасій, Пеленський Андрій, Катерина; Чубатий Василь, Щербий Богдан.
В. 202 Страпач Анна.
В. 203 Яримович Володимир.
В. 204 Бучок Олекса, Гринішак Роман, Коминар Анна М.
В. 219 Кисіль Павло, Мондік Степан.
В. 220 Бабик Роман, Паляник Микола.
В. 221 Балігродський Михайло,* Роза; Гончаренко Арсеній,* Федора; Мацюк Василь В.,* Олійник Іван, Павліш Роман Н., Попович Антін, Анна.
В. 233 Головецька Марія.
В. 239 Волос Володимир,* Головко Григорій,* Демяник Олександер,* Кучірка Володимир,* Петро;* Муха Григорій, Панасовський Павло,* Пісечко Степан.*
В. 270 Блаженко Марія.
В. 283 Молона Марія.
В. 285 Серевко Степан.
В. 288 Карпяк Марія.
В. 291 Глядиш Іван,* Чухрай Ярослав.
В. 292 Любецький Василь,* Тереса; Радеш Ольга П.
В. 295 Оркушський Іван, Юшка Григорій.
В. 325 Олешкевич Осип.
В. 336 Галандюк Ярослав, Анна.
В. 345. Гуща Олександер, Гуцал Катерина, Ґелецький Теодор, Давидів Іван, Кантор Анна, Кіст Корнелій,* Кольбій Джеймс,* Паніж Гіларій, Стефанія; Пупеза Василь,* Михайло; Семенюк Юрій, Шайда Пилип.
В. 352. Мутро Петронеля.
В. 361. Васараб Олександра, Дзісяк Іссак, Журат Іван, Івашків Іван, Мінько Ілько, Катерина; Петренко Софія, Сірецька Анна, Федоренко Іван 2, Цюцюра Теодор, Софія; Чолган Мирон, д-р Яворський Всеволод.
В. 364 Славута Григорій.
В. 370. Бобій Михайло.*
В. 371 Зисюк Микола, Романків Володимир.*
В. 376 Гомулка Катерина С.
В. 379 Добровольський Мирон,* Подереча Яків, Сахаревич Іван.
В. 383 Липка Степан.
В. 388 Мічулка Евелін.
В. 389 Вени Василь.*
В. 393 Баранкевич Андрій, Богоміла; Ростецький Семен.
В. 414 Благодатна Єва, Турленко Василь, Поліна.
В. 418 Городник Михайло, Забава Василь, Кухта Михайло,* Проців Катерина, Савчин Михайло, Катерина; Сас Омелян.
В. 430 Григорчук Михайло, Жовнірів Іван, Іваськів Григорій, Калітан Марія, д-р Леміщка Андрій, Лідія; Талахадзе Надія.
В. 431 Копачинський Константин.
В. 432 Вігун Анна, Василишин Павло, Голинський Богдан, Джексон Іван 2, Марія; Дирун Марія, Заставний Ярослав,* Кулик Петро, Литвин Василь,* Михайлишин Петро 2,* Мігус Микола, Неніївка Іван,* Осташевський Михайло,* Панаґапка Франко,* Олена; Півторак Артур Д., Попіль Ярослав,* Надія; Романик Юрій, Елеонора; Смутило Василь,* Стасина Осип, Стрілець Теодор,* Роза; Ціж Микола,* Шевчик Василь,* Катерина; Юськів Марія, д-р Ярмій Василь.
В. 436 Захарчик Константин,* Кашуба Василь,* Анна; Шевчук Ізабеля, Чорнявий Іван.*
В. 441 Шевчук Станислав.*
В. 444 Грицан Осип,* Дутчак Євген,* д-р Заяць Роман Д.*; Крайчук Петро,* Кузьма Степан,* Анна; Кулиба Єлисавета, Стефанія; Маєтика Степан М.,* Марія; Сабаща Євген.*
В. 445 Будзан Мирон, Олена; Кобак Степан,* Стадник Василь,* Шульган Нетті.
В. 449 Медвідь Петро,* Павлина; Романишин Роман,* Ольга.
В. 458 Варда Іван,* Волеста Михайло, Кривокульський Михайло,* Любомира.
В. 464 Сигур Іван,* Чупик Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 14. Д-р Пасічняк Володимир, Тамара.
В. 25. Діхтяр Семен, Цьолко Роман.
В. 45. Д-р Федорів Петро.
В. 46. Іллюк Катерина.
В. 55. Глова Михайло, Олена; Пучило Дмитро, Марія.
В. 59. Войчук Петро.
В. 106. Шараневич Богдан.
В. 137. Кузів Дмитро.
В. 170. Ратич Анна, Любомир, Ростислав; Савка Павло.
В. 173. Сивий Микола.
В. 194. Байкинич Юрко, Горпина.
В. 203. Медицький Степан, Лукія М.
В. 204. Шкляр Осип Е.
В. 217. Ліхощерстов Петро.
В. 221. Кляйн Катерина.
В. 237. Івахів Володимир, Марія, Славомира; Рибак Григорій, Марія.
В. 238. Пазій Петро.
В. 242. Сісок Олена.
В. 248. Чернецька Марія.
В. 254. Галушка Григорій.
В. 260. Шпирка Володимир.
В. 285. Кервавич Петро, Матрона.
В. 287. Смолій Василь.
В. 290. Глядаш Петро, Ольга; Храпко Теодор, Анна.
В. 292. Газда Андрій.
В. 298. Стахів Дарія О.
В. 327. Єдлицький Михайло.
В. 331. Матоліч Фред В.*
В. 355. Содома Текля.
В. 361. Левицька Ярослава.
В. 367. Попович Зеновія Д.
В. 393. Гнатів Василь, Богуслава.
В. 427. Бегека Орест,* Павлик Теодор.
В. 429. Брудер Джін, Кашуба Євген,* Гльорія, Катерина, о. Михайло, Мирон,* Надія; Рущин Єлисавета.
В. 430. Малиновський Степан, Марків Льонгін.
В. 437. Варр Етель, Бернадин Осип мол.,* Влесквуд Олена, Віскум Василь,* Іван,* Ольга; Волш Олена, Горват Ангелина, Джонс Анна, Козак Енді,* Осип*; Ляндендорф Марія, Павловський Микола.
В. 439. Мілюх Катерина.
В. 441. Стефанишин Дмитро.*
В. 446. Стецький Петро.
В. 453. Вілий Михайло, Нетті; Блаженко Микола 2,* Параскевія; Вунза Михайло, Воробець Дженні, Гонта Корнило,* Жуковська Марія, Калмук Степан, Касприв Андрій,* Коропецький Михайло, Анна; Микитюк Михайло,* Юстина; Охітва Ярослав П.,* Пелешок Петро,* Федусь Іван, Шмегільський Осип, Катерина.
В. 457. Сакстон Осипа.
В. 473. Кандій Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 20. Макогін Мирослав.
В. 33. Гулик Степан.*
В. 39. Равлінко Василь, Леонарда.
В. 51. Глиновська Стефанія.
В. 53. Тимошенко Іван, Олена.
В. 83. Іськів Анна, Коваль Іван, Татяна.
В. 113. Явчак Юрій.*
В. 114. Брюшенко Іван, Ляшенко Микола, Ольга; Яреско Олександер.
В. 161. Папінчак Микола.*
В. 170. Домарадзький Степан, Ольга.
В. 179. Паращак Софія.
В. 194. Д-р Семків Володимир О.
В. 221. Драбушинець Марія.
В. 277. Мерещак Володимир.
В. 292. Мокрий Степан, Марія.
В. 293. Миронович Іван.
В. 320. Поліщук Семен.
В. 325. Роборецький Іван.
В. 352. Щербак Ярослав.
В. 370. Домбровський Едвард,* Анна С.; Ріджіоне Ляура С.
В. 379. Вілоцеркович Дмитро, Ніна; Козак Ілько, Литвинишин Зеновія, Марчук Михайло, Анастазія; Скрипник Флікерія, Шкільник Осип.
В. 430. Лещишин Павло, Єлисавета.
В. 458. Николюк Михайло.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 8. Романич Павло.*
В. 20. Атаманець Дмитро, Крупка Анна.
В. 21. Фариник Богдан.
В. 33. Гусайко Омелян.*
В. 76. Кісс Леонора, Фанґа Василь, Роза.
В. 87. Оліяр Василь.*
В. 98. Дудиш Марія.
В. 136. Ластовська Юлія.
В. 138. Ільницька Марія А.
В. 150. СтДжеймс Софія.
В. 151. Кибало Юлія.
В. 173. Федоркович Іван Л.*
В. 211. Гуль Ілія, Наконечна Ольга.
В. 223. Потічко Павло.*
В. 246. Семчук Ольга.
В. 254. Капустинський Михайло.*
В. 338. Грицько Петро.*
В. 341. Стодольна Вікторія.
В. 361. Ковтун Анна.
В. 380. Могила Василь.*
В. 385. Чура Марія.
В. 424. Онищак Юрій.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 177. Рекрут Мирослав,* Патикевич Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 65. Галущак Марія, Федаш Теодор.*
В. 151. Пипюк Володимир.
В. 217. Василина Осипа, Олексин Олена.
В. 221. Водак Теодор.*
В. 338. Прох Надія.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 20. Герман Григорій.
В. 30. Гамука Дмитро.
В. 45. Кобзар Іван.
В. 50. Галянка Михайло.
В. 74. Вересюк Онуфер.
В. 85. Кривоший Клим.
В. 105. Питляк Василь.
В. 118. Тимків Тимко.
В. 121. Іванців Анна.
В. 136. Крупа Петро.*
В. 155. Гураль Марія.
В. 173. Халюс Варвара.
В. 198. Фучило Яків.
В. 206. Зарівний Прокіп.
В. 211. Карпів Василь.
В. 234. Солтицький Степан.
В. 236. Цап Катерина.
В. 238. Купчик Текля.
В. 245. Єдлинський Іван.
В. 275. Рибак Софрон.*
В. 276. Гомзяк Степан.
В. 298. Морозович Василь.
В. 334. Петровський Юрій.*
В. 349. Набоженський Лука.
В. 361. Кобзар Єва.
В. 362. Петті Іван.
В. 364. Занько Анастазія 2.
В. 367. Мельник Микола,* Сипян Микола.*
В. 379. Рихлинський Степан.
В. 385. Семотюк Микола.
В. 403. Пронко Василь, Вуйчик Юрій.
В. 477. Драбик Марія.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1951 було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	45,540
В місяці березні 1951 р. прийнято нових	419
В місяці березні 1951 р. прийнято наново	114
В місяці березні 1951 р. прийнято з переступ. листами	75
В місяці березні 1951 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	43
В місяці березні 1951 р. прийнято зі старого роду обезп.	—
Разом	46,191
В місяці березні 1951 суспендовано	229
В місяці березні 1951 відійшли з переступ. листами	101
В місяці березні 1951 відійшли до інших кляс обезпеч.	43
В місяці березні 1951 відійшли до нового роду обезп.	—
В місяці березні 1951 відійшли зо зворотом у готівці	26
В місяці березні 1951 відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці березні 1951 відійшли з виплаченим обезпеч.	2
В місяці березні 1951 відійшли на виплачене обезпеч.	7
В місяці березні 1951 померли	35
Разом	443
З кінцем місяця березня 1951 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	45,748

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	69
В клясі В.	на $ 750	11
В клясі С.	на $1000	149
В клясі В.В.	на $1500	5
В клясі С.С.	на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500 на $ 500	458
В клясі О-1000 на $1000	296
В клясі О-1500 на $1500	5
В клясі О-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі Р- 500 на $ 500	7,949
В клясі Р-1000 на $1000	5,767
В клясі Р-1500 на $1500	77
В клясі Р-2000 на $2000	70
В клясі Р-2500 на $2500	10
В клясі Р-3000 на $3000	6

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі Е- 500 на $ 500	5,906
В клясі Е-1000 на $1000	3,025
В клясі Е-1500 на $1500	68
В клясі Е-2000 на $2000	52
В клясі Е-2500 на $2500	7
В клясі Е-3000 на $3000	11
В клясі Е-3500 на $3500	1

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250 на $ 250	2
В клясі W- 500 на $ 500	6,239
В клясі W- 750 на $ 750	1
В клясі W-1000 на $1000	4,097
В клясі W-1500 на $1500	58
В клясі W-2000 на $2000	28
В клясі W-2500 на $2500	2
В клясі W-3000 на $3000	3
В клясі W-різні суми	63

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів

В клясі Т- 100 на $ 100	3
В клясі Т- 250 на $ 250	148
В клясі Т- 500 на $ 500	3,229
В клясі Т- 750 на $ 750	456
В клясі Т-1000 на $1000	7,081
В клясі Т-1500 на $1500	172
В клясі Т-2000 на $2000	43

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя:

В клясі Е-65- 500 на $ 500	55
В клясі Е-65-1000 на $1000	28
В клясі Е-65-1500 на $1500	—
В клясі Е-65-2000 на $2000	1
В клясі Е-65-2500 на $2500	1

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя:

В клясі Р-65- 500 на $ 500	51
В клясі Р-65-1000 на $1000	30
В клясі Р-65-1500 на $1500	—
В клясі Р-65-2000 на $2000	5
В клясі Р-65-2500 на $2500	1
Разом	45,748

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 5. Фігурський Іван.
В. 9. Нарадко Михайло О.
В. 13. Мольт Стефанія К.
В. 14. Меринда Ольга, Спас Анна, Любомира.
В. 20. Диків Петро.
В. 42. Коваль Михайло, Фішер Михайло А.
В. 45. Федик Роман.
В. 46. Благітка Лідія І.
В. 53. Івасів Роман.
В. 56. Зих Артур І.
В. 63. Вольфе Френсіс, Луковська Марша Р., Цеплий Михайло Е. 2.
В. 69. Дворян Ігор, Тарас.
В. 76. Драч Роза, Савчак Катерина.
В. 85. Тіма Іван, Соня.
В. 86. Бекедж Каролина.
В. 94. Бабій Юрій, Стефанія; Дідицький Юрій, Галина, Ірина.
В. 106. Бойко Марія, Дидьо Осип, Марія; Дуда Юрій, Кикіш Богдан, Рибій Ольга, Стахів Петро.
В. 107. Ванщула Лариса В.
В. 114. Вусель Микола, Гованська Лідія, Ольга; Калужний Віра, Євгенія, Тамара; Петренко Віктор, Сливка Ростислав, Ярослава.
В. 115. Влагута Ігор, Лев, Тарас; Босай Марія.
В. 125. Кухаришин Анна.
В. 127. Бідна Віра, Була Христина, Волянський Євген, Гнатів Стефанія, Голобицький Осип, Єва, Марія; Клименко Віктор, Лехновська Ірина, Марія; Мітринга Мирослав, Петручок Олена, Тарабан Надія, Хомин Марія.
В. 139. Яцишин Марія.
В. 151. Яремчук Володимир мол.
В. 155. Ковалевський Іван, Микола.
В. 161. Волошин Петро.
В. 163. Головатий Марія.
В. 167. Космина Михайло І., Присяжний Марія.
В. 170. Батюк Ірина, Марія, Ольга, Стефанія.
В. 176. Денисенко Євген, Медицький Ігор, Лідія; Окрух Лесь.
В. 177. Векенбах Лінда Л., Лучка Діяна М.
В. 178. Німець Зенон П., Гайді М.
В. 192. Гула Микола, Петро, Степан.
В. 194. Дармохвал Микола, Марта; Пона Володимир.
В. 202. Ганій Анна, Зівап Гвендолін А.
В. 204. Бучинський Богдан.
В. 211. Гранківський Зеновій.
В. 215. Коський Григорій І.
В. 218. Данильчак Катерина, Глива Тарас, Каньо Роберта Л.
В. 221. Варехович Володимир, Ганець Дмитро мол., Гапковський Іван, Ільчишин Володимир, Анна; Коцелко Павло П., Лешко Оксана, Мицик Богдан, Никифорак Василь, Помірко Калина, Прийма Іван, Дарія М., Олександра; Рибка Ольга, Олеся; Семенов Віталій, Чорняк Орися.
В. 233. Андрійович Богдан, Юрій; Теребецький Орест, Ольга, Софія.
В. 239. Нечипір Ольга.
В. 240. Казимирів Володимир, Михайло.
В. 254. Козловський Матвій мол.
В. 259. Венкус Тома П., Пелех Джеймс Р.
В. 266. Береза Степан, Гнатишак Юрій Т., Ірина А.
В. 268. Водпарський Володимир, Ольга.
В. 277. Васильків Євген, Олеся.
В. 281. Скобляк Зеновій.
В. 291. Свердлов Петро, Антонія.
В. 295. Матчишин Леся, Мотрович Розалія, Софія.
В. 312. Козлов Катерина, Сандра; Шарик Джанет.
В. 316. Пилипяк Михайло, Янницький Кеннет В.
В. 319. Цалинська Олеся А.
В. 420. Гук Адріян, Юрій; Поліщук Ігор.
В. 321. Івасик Богдан, Нестор, Стефанія; Місько Володимир, Роза М., Ярослав; Наконечний Григорій, Зиновій; Николюк Анатолій.
В. 326. Тетляк Рональд.
В. 334. Калушка Ольга, Телеш Валентина, Віра.
В. 347. Лабяк Дольорес.
В. 348. Шпитко Степан.
В. 352. Фореман Василь М.
В. 355. Цуприк Дарія Є.
В. 361. Дністран Василь, Літепло Дженні К., Оленец Петро Д.
В. 364. Кореневич Олег, Ярослава; Струк Анна, Софія.
В. 367. Бурбуляк Володимир, Головка Ігор, Олеся; Кричук Оксана, Маньківський Степан, Матіїв Надія.
В. 370. Хабінець Михайло І.
В. 373. Магас Богдан, Михайло.
В. 374. Волощук Петро.
В. 379. Ваторфальви Одарія, Волосінчук Володимир, Гайдук Володимир, Логуш Анна, Марія; Фірцович Богдан, Володимир; Ярошенко Марія, Софія.
В. 388. Деркс Альфред, Єдинська Шарльота А., Космовський Зенко, Леся; Трейсі Степан О.
В. 397. Куць Петро.
В. 413. Бенко Павло О.
В. 419. Гунчак Євген.
В. 426. Сидор Іванна.
В. 427. Корда Роман Б., Кузич Любомир, Мирослава.
В. 430. Басічинський Маріян, Володимир М., Роксоляна Т.; Возняк Надія, Чопівський Юрко Ф.
В. 432. Гірак Петро, Загребельний Олександер, Закидальський Тарас Д., Кушнір Петро І., Максимів Роман А., Наталія; Падик Анна Л.
В. 439. Бурак Галя.
В. 458. Телепчук Степан М.
В. 477. Мальгінський Ігор, Дорота.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 40. Супик Михайло, Марія.
В. 125. Чорномаз Дональд І. 2, Мирон А. 2, Патриція О. 2, Христина Д. 2.
В. 170. Команецький Мирон, Нечипор Марія.
В. 204. Олесницький Марко І.
В. 234. Лозинський Іван мол, Олена.
В. 292. Перецька Катерина.
В. 296. Погоелевський Давид.
В. 408. Ковальчик Анна.
В. 432. Боєр Володимир, Грицун Мирон, Мігус Рой М., Олеся В.; Попович Ярема, Рурик Зенон Л., Шкільна Ольга О.
В. 441. Шевчук Станислав.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 96. Павлович Орест, Роман, Ярема.
В. 111. Бернадин Володимир, Маріянна; Волш Осип Т., Ребека А.; Павловський Микола мол., Павло, Роберт; Павчак Іван мол.
В. 112. Грабець Віра, Юрій.
В. 128. Глова Оля.
В. 292. Байкинич Люба.
В. 295. Храпка Василь, Славка.
В. 337. Чорний Остап, Степан, Марія.
В. 352. Глядаш Іван.
В. 353. Слободян Віра Н., Соня Л.; Ткачук Богдан А.
В. 362. Пучило Ольга.
В. 375. Пак Олеан.
В. 432. Калавур Павло, Тессі.
В. 470. Дмитраш Едвард, Осмак Рональд І.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 58. Мотель Аніта М.
В. 62. Староста Христина М.
В. 125. Улик Цинтія Л.
В. 194. Стасюк Зузанна, Ірина, Ліда.
В. 364. Гіба Антонетта.
В. 379. Козак Орест, Скрипник Володимир, Галина.
В. 388. Тарнавська Наталія К.
В. 430. Лещишин Роман.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 14. Синлик Ераст.
В. 42. Гавроняк Степан.
В. 48. Келлі Дональд, Марґарета, Осип, Френсіс; Куцаба Леонард, Христина; Маско Марія, Марґарита; Томашевський Леонард.
В. 55. Павлюк Валентина, Зелинська Христина.
В. 57. Галдак Ігор.
В. 58. Клюфас Олена.
В. 76. Мигаль Орися.
В. 78. Луцканин Марта.
В. 96. Пеленська Ореста, Чепурний Степан, Єва.
В. 99. Партика Михайло, Варвара.
В. 109. Васулько Василь.
В. 127. Вільчинська Ольга.
В. 170. Петришин Богдан.
В. 171. Мукотайчик Володимир, Роман.
В. 176. Несевич ЛеРой, Рональд.
В. 183. Носова Ірина.
В. 194. Николяк Володимир, Рестій Володимир, Штогрин Олена, Трач Мирослав.
В. 204. Видник Лев 5.
В. 220. Бабик Степан, Зузанна О.
В. 221. Балігроська Джуді, Розмарі, Шарльота; Гончаренко Борис, Микола.
В. 223. Потічко Павло мол.
В. 230. Стахура Роман.
В. 239. Головка Катерина, Муха Григорій Є.
В. 285. Вартків Микола.
В. 291. Гловяч Осип, Лінда, Мартин.
В. 292. Любецька Марія.
В. 335. Бойко Дольорес.
В. 336. Галандюк Евген.
В. 341. Дубчак Сильвія.
В. 345. Байбак Віктор, Михайло.
В. 348. Гайдук Альберт Р., Пеліфрон Франко Дж.
В. 361. Дремук Річард, Вравара; Лебда Лінда А.
В. 368. Остапюк Борис І.
В. 379. Добровольська Юлія, Котів Григорій, Лідія.
В. 388. Мічулка Дорота.
В. 414. Благодатний Григорій.
В. 418. Савчин Ярослав.
В. 432. Василишин Віра Н., Лавровський Оксана, Джексон Едвард 2, Стрілець Лукія, Яремій Олександер.
В. 444. Валько Володимир, Кузьма Зенон, Ельсі; Страхан Рональд Дж., Шидловська Тамара.
В. 449. Маланич Анн М.
В. 458. Кривокульська Маруся.
В. 460. Гіщак Богдан, Ірина.
В. 464. Вецаль Гарейс, Ельсі; Франків Василь, Данило.

(Закінчення на стор. 6)

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСІЄРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1951 РОКУ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	316.61
2	255.71
3	237.20
4	48.16
5	546.31
6	41.21
7	247.96
8	422.18
9	205.67
10	121.90
11	233.97
12	53.87
13	158.93
16	85.73
17	71.21
18	120.05
19	12.73
20	698.08
21	173.21
22	211.20
23	144.86
24	98.08
25	478.45
26	34.46
28	174.88
29	429.92
30	102.50
31	117.99
32	31.10
33	236.11
34	24.68
36	286.68
37	183.59
38	371.55
39	727.04
40	50.04
41	36.67
42	306.27
43	59.73
44	170.29
45	895.88
46	140.37
47	99.88
48	49.16
49	197.76
50	145.90
51	187.13
52	128.07
53	271.77
54	125.75
55	184.95
56	200.00
58*	1,318.03
59	404.38
60	48.61
62	211.06
63	663.16
64	215.38
65	274.24
66	69.01
67	179.59
69	333.82
70	460.47
71	141.65
72	64.32
73	122.64
74	55.21
75	253.28
76	432.16
77	59.59
78	112.99
79	29.37
80	93.67
81	138.41
82	64.38
83	349.14
84	269.49
86	183.08
87	195.72
89	57.03
90	259.65
91	462.24
92	24.59
83	66.80
84	1,090.32
95	52.54
96	370.85
97	293.49
98	100.55
99	222.87
100	189.46
101	33.54
102	934.69
103	211.16
104	247.43
105	297.82
106	867.78
107	202.17
108	118.16
109	169.47
110	20.86
111	35.91
112	327.46
113	115.00
114*	216.06
115	53.70
116	105.27
117	205.93
118	104.53
119	95.21
120	406.70
121	192.17
122	58.51
123	181.65
124	141.24
125	321.35
126	111.38
127	1,024.35
128	66.62
129	28.49
130	878.17
131	8.05
132	178.62
133	356.30
134	112.83
135	51.46
136	276.87
137	228.60
138	107.54
139	72.70
140	202.10
141	193.19
142	314.11
143*	582.61
144	77.85
145	107.97
146	449.66
147	655.04
148	54.35
149	114.51
150	356.41
151	230.43
152	101.85
155	831.67
156	440.98
157	46.18
158	468.17
159	94.13
160	164.02
161	594.96
162	34.02
163	574.48
164	446.83
165	179.68
166	81.30
167	128.96
168	299.23
169	37.48
170	587.46
171	193.21
172	67.16
173	182.86
174	61.56
175	242.34
176	374.50
177	237.58

Відділ	Заплатив
178	489.46
179	343.65
180	158.94
181	111.63
182	260.41
183	342.31
184*	183.99
185	85.47
186	66.54
187	102.63
188	31.22
189*	505.09
190	47.25
191	258.13
192	308.28
193	51.67
194*	1,156.10
195	39.89
196	55.88
197	33.00
198	22.05
199	50.99
200	528.88
201	44.35
202	37.60
203*	354.35
204	1,701.09
205	25.85
206	804.04
207	181.66
208	38.19
209	47.27
210	170.05
211	261.08
212	68.55
213	277.70
215	55.93
216	15.01
217	861.51
218	412.02
219	831.27
220	525.91
221	2,510.85
222	99.61
223	489.47
224*	57.09
225	6.04
226	66.27
227	36.05
228	66.32
229	136.80
230	756.86
231	18.89
232	92.09
233	133.94
234	284.82
235	150.07
236	218.94
237	238.36
238	625.08
239	201.95
240	147.87
241	137.70
242	278.48
243	117.69
244	27.54
245	343.78
246	99.70
247	264.02
248	101.07
249	36.71
250	11.89
251	334.66
252	314.04
253	257.88
254	319.68
255	54.88
256	157.82
257*	276.23
258	30.72
259	364.42
260	26.35
261	108.61
262	154.40
263	50.04
264	96.79
265	175.59
266	678.84
267	129.52
268	145.16
269	34.58
270	337.51
271	402.03
272	2.70
273	12.49
274	351.77
275	157.44
276	613.47
277	838.83
278	27.26
279	36.97
280	230.57
281	445.07
282	24.66
283	412.77
284	83.98
285*	12.70
286	138.42
287	538.81
288	330.52
290	181.44
291	151.98
292	1,393.25
293	255.51
294	35.25
295	304.43
296	487.80
297	26.91
298	160.97
299	191.19
300	159.09
301	310.45
302	21.02
303	86.28
304	245.84
305	276.32
306	100.50
307	84.58
308	196.18
309	80.20
310	184.84
311	24.61
312	131.14
313	12.98
314	5.74
315	31.87
316	596.59
317	127.52
318	208.38
319	155.22
320	307.43
321	202.90
322	69.27
323	172.23
324	277.64
325	583.48
326	99.18
327	254.22
329*	21.18
330	321.76
331	122.98
333	130.81
334	419.74
336	580.66
337*	131.23
338	422.93
339	190.02
340	14.81
341*	257.55
342	284.14
343	228.99
344	111.91
345*	123.61
346*	190.42
347	300.34
348	365.28
349	73.23
350	300.62
351	85.62
352	155.67

Відділ	Заплатив
353	112.01
354	15.70
355	190.31
356	89.46
357	86.37
358	164.63
359*	105.92
360	24.20
361	3,777.38
362	276.93
363	168.83
364	901.88
365	49.89
367	767.36
369	309.28
370	455.63
372	268.08
373	59.68
374	144.86
375	413.93
376	135.21
377	25.19
378*	47.73
379	1,643.16
381	36.13
382*	55.58
383	324.06
384	83.07
385*	820.05
386	150.43
387*	175.95
388	360.18
389	37.96
390*	119.34
391	168.48
392	18.46
393	87.04
394*	17.21
395*	27.37
396	97.64
397	162.55
398	31.10
399	15.69
400	129.77
401	37.56
402*	32.46
403	180.64
404	47.46
405	71.53
406	291.90
407	48.26
408	24.22
409	64.30
410	16.52
411*	37.00

Відділ	Заплатив
413	159.76
414	473.22
415	18.82
416	7.14
417	62.50
418	24.14
419	8.41
421	85.10
422	33.81
424*	14.02
426	50.37
427	454.15
428	219.44
429	55.09
430	781.85
431	29.91
432*	2,674.36
433	69.70
434	17.93
435	210.57
437	22.06
438	130.28
439	107.68
440*	7.15
441	449.45
442*	66.87
443	66.30
444*	201.07
445	595.17
446	240.84
448	38.95
449	5.70
450	8.76
451	28.29
452	102.73
454	13.73
455	79.35
456*	210.81
458	540.12
460*	339.68
461	169.20
464	362.94
465*	141.81
466	90.51
467	25.25
468*	79.02
469	284.65
470	28.93
473*	1,268.90
474	49.70
475	42.40
476	146.36
477	134.54
478*	29.18

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. ...$106,863.01

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	10.23	206	2.85
3	2.12	209	2.82
28	6.74	216	5.38
30	8.58	221	1.88
33	6.88	234	15.70
37	15.20	237	2.88
39	23.81	243	8.91
65	12.79	245	1.06
70	7.04	274	1.49
83	2.86	275	10.14
90	5.78	278	1.15
101	3.04	286	29.20
106	3.40	305	7.22
108	3.78	316	1.41
112	5.56	321	3.93
117	4.86	336	8.73
125	2.66	342	10.24
127	3.37	349	5.64
133	2.74	358	1.62
139	2.55	361	2.68
143*	17.52	367	3.71
147	24.31	370	5.41
151	5.15	384	24.13
170	5.34	388	6.59
185	5.66		

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпечення ...$ 357.04

Разом з місячних вкладок від членів	$107,220.05
Відсотки від бондів	31,277.52
Відсотки від морґеджів	3,654.34
Відсотки від членських позичок	2,106.40
Заробок на бондах	4.08
Чинш від реальностей	4,253.10
Приходи друкарні і книгарні	11,614.12
З переносу інших фондів з молод. деп. до старших членів	5.55
З переносу резерви за переписаних членів з молодечого департаменту	177.00
Зворот виплаченої нагороди за членів молод. деп. до адміністр. фонду старших членів	1,515.00
Зворот виплаченої нагороди предсідникам і касієрам за нових членів мол. деп. до адм. фонду старших членів	1,920.00
Зворот за лікарів	2.00
З продажі книжки Історія України в англ. мові	7.00
З продажі інших видань в англійській мові	66.50
Платничі книжечки	1.20
Уневажнений грошевий зворот	67.50
Сплати морґеджів	4,740.33
Сплати бондів	2,018.42
Сплати членських позичок	5,792.08

Сирітські части по бл. п.:

в. 375 Муневич Антін ... 250.00

Разом $176,692.19

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 1 Глова Семен	$ 1,000.00
в. 39 Кулич Іван (Е- 500)	500.00
в. 39 Кулич Іван (Р- 500)	500.00
в. 45 Кісь Розалія	500.00
в. 56 Наконечний Петро	1,000.00
в. 59 Глива Теодор	1,000.00
в. 63 Гомеда Михайло	1,000.00
в. 82 Питак Семко	1,000.00
в. 85 Кривощій Клим	1,000.00
в. 90 Борис Григорий	1,000.00
в. 101 Рицман Анастазія	500.00
в. 121 Іванців Анна	1,000.00
в. 136 Крупа Петро	1,000.00
в. 140 Горак Іван	1,000.00
в. 150 Дарчук Василь	500.00
в. 163 Семен Марія	500.00
в. 173 Халусь Варвара	1,000.00
в. 192 Гула Іван	500.00
в. 193 Молодечий Порфир	1,000.00
в. 198 Савущак Василь	1,000.00
в. 204 Ковалюк Мартин	500.00
в. 211 Карпів Василь	1,000.00
в. 214 Березовська Анна	500.00
в. 221 Риндик Мирослав	1,000.00
в. 236 Шимоват Василь	1,000.00
в. 245 Єдлінський Іван	1,000.00
в. 271 Кнап Стефан	500.00
в. 275 Рибак Софрон	372.68
в. 276 Гомзяк Стефан	1,000.00
в. 294 Куришкін Сергій	750.00
в. 303 Полик К. Тимко	1,000.00
в. 349 Небожинський Лука	500.00
в. 361 Кобзар Ева	1,000.00
в. 367 Мельник Микола	500.00
в. 375 Муневич Антін	500.00
в. 385 Романюк Стефан	1,000.00
в. 403 Вуйчик Юрій	586.00
в. 404 Добрянська Марія	636.00
в. 477 Драбик Марія	500.00

Відійшли з виплаченими обезпеченнями в готівці (ендавмент):

в. 97 Лопенська Анна	1,000.00
в. 177 Рекрут Л. Мирослав	1,000.00
в. 213 Шльос Катерина	1,000.00
в. 237 Бронецький Петро	500.00
в. 325 Дикий Михайло	1,000.00

Інші виплати посмертного фонду:

Грошеві звороти	4,275.12
Відсотки на закуплених бондах	386.26

Виплати сирітського фонду по бл. п.:

в. 97 Грубяк Костка	156.30
в. 364 Венц Василь	411.43

Виплати з фонду запомогового:

в. 1 Гіґович Йосифа	25.00
в. 4 Павчак Іван	35.00
в. 5 Сенюта Дмитро	35.00
в. 8 Чолій Василь	40.00
в. 8 Дочинський Мих.	35.00
в. 8 Малюх Теодор	40.00
в. 8 Атаманчук Стефан	35.00
в. 10 Хвалик Фемія	25.00
в. 11 Борсук Катерина	25.00
в. 24 Дрогомерецький В.	25.00
в. 29 Хромчак Андрій	35.00
в. 29 Няй Ігнатія	35.00
в. 36 Шеремета Стефанія	25.00
в. 45 Хомик Анна	25.00
в. 51 Крекота Михайло	35.00
в. 56 Хмерит Данило	35.00
в. 60 Муха Петро	35.00
в. 63 Луківська Марія	25.00
в. 72 Слоньовська Софія	25.00
в. 76 Іванців Йосиф	35.00
в. 78 Дранчак Дмитро	25.00
в. 90 Сидор Максим	35.00
в. 90 Дудун Стефан	35.00
в. 91 Візнічак Юрій	35.00
в. 94 Персович М. Павло	35.00
в. 96 Німець Микита	35.00
в. 109 Мороз Олекса	35.00
в. 109 Мороз Катерина	25.00
в. 109 Василик Юстина	25.00
в. 117 Ткач Іван	35.00
в. 125 Полак Елисавета	25.00
в. 135 Мовчан Андрій	35.00
в. 142 Ясловський Адам	40.00
в. 143 Ковалик Р. Іван	35.00
в. 154 Гованець Анеля	25.00
в. 154 Скородинська Кат.	25.00
в. 155 Вісоцький М. Іван	35.00
в. 158 Баглай Анна	25.00
в. 158 Кесь Лука	35.00
в. 158 Стеґніцький Теофіль	35.00
в. 159 Стельмах Василь	35.00
в. 164 Ґелетій Василь	35.00
в. 179 Голдак Василь	35.00
в. 179 Панчак Петро	20.00
в. 179 Стеців Михайло	25.97
в. 186 Нові Еля	25.00
в. 186 Когут Марія	25.00
в. 204 Пенкаль Павлина	30.00
в. 220 Демко Василь	35.00
в. 220 Гуміняк Йосиф	35.00
в. 225 Пастернак Марія	25.00
в. 227 Дрост Юрій	30.00
в. 229 Савкулич Ева	25.00
в. 231 Павлукович Стан.	35.00
в. 243 Шемердяк Петро	35.00
в. 252 Вагрій Антін	35.00
в. 286 Кіцей Дмитро	35.00
в. 252 Шміґельський Іван	35.00
в. 252 Гузар Олекса	35.00
в. 254 Гринько Йосиф	25.00
в. 254 Присташ Петро	25.00
в. 254 Загачевський Дм.	50.00
в. 275 Луковський Гавриїл	70.00
в. 275 Коблянський Павло	35.00
в. 292 Золочівський Павло	40.00
в. 300 Мичковський Мих.	35.00
в. 305 Домко И. Роберт	35.00
в. 321 Курило Вілям	50.00
в. 347 Пелехатий Стефан	35.00
в. 351 Войтович Іван	40.00
в. 361 Гладкий Микола	35.00
в. 361 Катулька Йосиф	50.00
в. 364 Уйван Анна	25.00
в. 367 Луців Василь	35.00
в. 369 Колтонюк Ева	25.00
в. 371 Шумська Анна	25.00
в. 371 Снігур Василь	35.00
в. 388 Гачак Юлія	25.00
в. 401 Кикиш Анастазія	25.00
в. 407 Гнатусько Розалія	25.00
в. 408 Чомко Микола	35.00
в. 409 Марцінко Андрій	25.00
в. 413 Ґулька Анна	25.00
в. 428 Сердун Андрій	35.00
в. 432 Стечишин Катерина	25.00

Виплати з фонду народного:

Американський Червоний Хрест	300.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Виплати друкарні і книгарні	10,767.46
Нагорода для відділових предсідників і касієрів за 1950 рік	6,524.50
Нагорода за нових членів	5,975.15
„Свобода" за орган	5,400.00
Кошти річного засідання	3,792.19
Платня помічних сил	2,415.65
Актюар за оцінку грамот і інші праці	2,400.00
Кошти головної контрольної комісії	1,673.73
Платня головного уряду	1,249.98
Нагороди організаторам за нових членів	1,420.10
„Свобода" за праці і друки	783.77
Кошти подорожі і репрезентації	776.27
Кошти подорожі організаторів	722.49
Чинш за офіси у власнім домі	625.00
Лікарі за нових членів	335.00
Оголошення	334.00
Видатки канцел. на пошту	172.75
Канцелярійні прибори	129.00
Фотографічні знимки членських аплікацій	126.55
Праці при зладженні дивіденди	78.50
Федеральний податок за помічні сили	60.98
Асекураційні департаменти за дозволи	67.06
Телефон	46.57
Головний лікар	37.50
Оплата за канадійські чеки	29.65
Друк річних звітів	19.50
Спортова акція	10.00
Стейтове обезпечення робітників	9.50
Вода	2.25

Інші виплати:

Податок, вода, світло, паливо і інші виплати на реальностях	1,441.17

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	132,554.40
Позички членам	2,860.40

Разом $225,963.83

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем лютого 1951 р. осталася	$459,976.79
Прихід за березень	176,692.19
Разом	$636,668.98
Розхід за березень	225,963.83
Готівка з кінцем 31. березня 1951 р. остається	$410,705.15

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 410,705.15
Морґеджі	644,257.38
Бонди	9,298,453.06
Позички членам	354,498.51
Реальности	208,000.00
Друкарня	14,115.95
Разом	$10,930,030.05

Стан довжний.

Посмертний фонд нових родів обезпеч.	$10,275,532.66
Адміністраційний фонд	123,660.50
Конвенційний фонд	8,289.88
Запомоговий фонд	170,909.84
Народний фонд	13,023.11
Посмертний фонд старого роду обезпеч.	74,985.63
Резервовий фонд	16,296.29
Сирітський фонд	88,909.30
Фонд обезпеки інвестицій і смертности	102,995.61
Фонд Згоди Вратств	4,400.76
Фонд Захисту-Сирот.	51,026.47
Разом	$10,930,030.05

Р. Слободян, гол. касієр.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	24.43
2	60.85
3	43.63
5	87.69
6	21.74
7	37.94
8	52.67
9	7.39
10	60.79
11	58.48
13	30.74
16	12.82
17	11.26
18	3.64
19	4.79
20	123.86
21	5.23
22	1.58
23	10.66
24	6.42
25	86.72
26	1.50
28	8.55
29	44.98
30	4.50
32	45
33	75.89
34	3.71
36	40.49
37	20.73
38	118.49
39	104.02
40	23.19
41	4.00
42	38.87
43	45
44	35.95
45	195.81
46	24.34
47	32.26
48	12.28
49	146.11
50	13.35
51	15.73
52	36.16
53	21.09
54	24.05
55	32.88
56	30.48
57*	262.03
59	152.15
60	8.76
62	29.18
63	181.72
64	14.48
65	20.85
66	13.27
67	1.80
69	13.19
70	41.55
71	35.06
72	1.04
73	25.67
74	7.24
75	125.91
76	39.51
77	5.80
78	3.06
79	4.78
80	21.77
81	3.01
82	3.93
83	123.59
84	97.45
86	26.45
87	10.05
89	12.93
90	12.70
91	16.32
92	2.70
93	21.68
94	186.62
95	.65
96	215.72
97	20.02
98	3.15
99	24.56
100	7.06
102	197.94
103	24.09
104	18.95
105	120.78
106	108.99
107	17.52
108	1.22
109	28.36
110	5.69
112	41.92
114*	32.48
115	1.71
116	14.49
117	15.31
118	10.17
119	19.49
120	27.62
121	17.81
122	10.63
123	5.46
124	6.49
125	138.81
126	7.79
127	64.14
128	33.45
130	131.17
132	8.63
133	7.85
134	3.93
135	1.73
136	26.56
137	18.47
138	18.15

Відділ	Заплатив
139	4.04
140	4.50
141	18.51
142	62.39
143*	110.54
144	26.91
145	21.28
146	11.24
147	52.68
148	2.25
149	10.09
150	72.22
151	193.89
152	4.32
155	29.53
156	145.01
157	21.25
158	13.95
159	1.80
160	10.73
161	40.96
163	135.03
164	73.38
165	9.28
167	38.50
168	18.37
169	.24
170	237.87
171	49.15
172	2.70
173	18.16
174	[illegible]
175	37.85
176	31.49
177	43.40
178	75.44
179	41.57
180	60.33
181	12.59
182	12.74
183	155.68
184	36.12
185	7.71
186	13.31
187	8.37
188	3.00
189*	73.30
190	4.73
191	38.52
192	60.57
193	.25
194*	187.53
196	11.22
198	.25
199	14.81
200	189.41
201	1.67
202	8.20
203*	99.11
204	621.85
205	10.04
206	202.33
207	.25
208	1.35
210	1.04
211	31.01
212	8.83
213	40.47
215	35.48
216	1.31
217	137.19
218	105.71
219	100.61
220	61.85
221	649.66
222	2.86
223	15.43
224*	31.31
225	1.65
226	38.06
227	3.16
228	1.15
229	19.83
230	89.10
231	.45
232	20.33
233	23.49
234	36.21
235	8.97
236	30.73
237	43.94
238	160.30
239	31.44
240	33.13
241	7.68
242	29.55
243	6.24
244	3.93
245	50.49
246	7.59
247	6.01
248	29.23
250	1.35
251	27.58
252	73.85
253	27.52
254	40.53
255	6.48
256	40.75
257*	20.06
258	12.72
259	21.51
260	2.66
261	21.23
262	14.29
263	4.22
264	33.85
265	45.89
266	173.51
267	46.92
268	70.58
269	3.57

Відділ	Заплатив
270	8.66
271	22.10
272	19.80
273	1.60
274	14.44
275	65.78
276	75.61
277	141.79
279	2.57
280	3.40
281	33.86
282	6.79
283	123.31
284	3.66
285*	2.69
286	.45
287	99.58
288	15.80
289	72.75
290	56.61
291	54.99
292	316.68
293	90.39
295	13.97
296	107.28
297	1.54
298	11.33
299	11.03
300	30.37
301	86.49
302	.75
303	3.47
304	27.22
305	28.00
306	9.77
307	4.49
308	11.71
309	2.12
310	40.23
311	1.35
312	13.04
313	4.78
314	13.73
316	141.91
317	21.56
318	147.25
319	9.48
320	54.38
321	49.52
322	19.86
323	72.93
324	67.02
325	192.95
326	11.63
327	74.44
329*	5.93
330	45.64
331	21.75
333	7.17
334	57.94
336	39.39
337*	36.22
338	66.02
339	13.44
341*	174.82
342	48.68
343	68.56
344	7.74
345*	13.69
346*	1.80
347	182.09
348	67.49
349	13.55
350	12.49
351	6.51
352	25.86
353	4.95
355	66.66
356	11.75
357	9.20
358	7.17
359*	33.99
360	7.54
361	854.04
362	46.68
363	29.71
364	71.30

Відділ	Заплатив
365	3.55
367	138.09
369	96.08
370	66.19
372	38.21
373	30.00
374	36.74
375	34.98
376	12.19
377	4.15
378*	20.93
379	471.09
381	1.35
383	63.21
384	1.58
385*	143.75
386	40.75
387*	40.34
388	86.02
389	4.28
390*	61.88
391	9.70
393	32.21
394*	.98
395*	1.35
396*	1.78
397	44.72
398	23.23
400	9.72
401	10.34
402*	6.93
403	10.83
404*	1.71
405	2.22
406	13.41
407	1.13
408	1.51
409	2.25
410	4.74
413	39.20
414	335.35
415	4.28
417	18.84
418	8.86
421	13.48
422	5.40
426	6.22
427	94.97
429	2.95
430	186.91
431	1.88
432*	1,105.16
433	148.77
435	38.63
437	.78
438	3.15
439	93.49
440*	29.10
441	109.59
442*	12.19
443	15.51
444*	132.75
445	216.91
446	133.34
448	2.70
450	2.97
451	72.77
452	18.02
454	15.27
455	24.14
456*	90.29
458	99.97
460*	48.83
461	101.06
464	158.52
465*	52.06
466	101.12
467	1.13
468*	78.16
469	112.53
470	26.71
473*	422.76
474	68.38
475	18.40
476	7.09
477	.68
478*	18.42

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпечення	$21,390.47
Відсотки від бондів	4,180.80
Відсотки від морґеджів	81.11
Сплати морґеджів	240.55
Сплати бондів	5,001.81
Разом	$30,894.74

РОЗХІД:

Виплати з посмертного фонду:

Грошеві звороти	$ 1,611.12
Відсотки на закуплених бондах	- 169.22
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпеч.	177.00
Обниження вартости інвестицій в бондах	1.81

Виплати з адміністраційного фонду:

Нагорода предсідникам і касієрам за 1950 рік	2,107.50
Нагороди за нових членів	1,976.00
Платня помічних сил	1,767.74
„Свобода" за Ukrainian Weekly	600.00
Актюар за оцінку грамот і інші праці	600.00
„Свобода" за праці і друки	397.83
Видатки канцел. на пошту	25.00
Федеральний податок за помічні сили	22.99
Обезпечення помічних сил	9:50
Перенос інших фондів за членів мол. деп. до старших членів	5.55
Лікарі за нових членів	2.00

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	12,740.00
Позички членам	150.00
Разом	$22,362.96

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем лютого 1951 р. осталася	$48,804.56
Прихід за березень	30,894.74
Разом	$79,699.30
Розхід	22,362.96
Готівка з кінцем березня 1951 р. остається	$57,336.34

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 57,336.34
Морґеджі	33,039.19
Бонди	1,254,798.99
Позички членам	858.28
Разоом	$1,346,032.80

Стан довжний.

Посмертний фонд	$1,300,620.07
Адміністраційний фонд	45,412.73
Разом	$1,346,032.80

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У.Н.С.

Майно старших членів	$10,930,030.05
Майно молод. департ.	1,346.032.80
Загальне майно з кінцем 31. березня 1951 року остається	$12,276,062,85

Р. Слободян, гол. касієр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

Рух на Захід населення і промисловости ЗДА.

Рух американців з берегів Атлантика на Захід становить одну з найхарактерніших ознак американської історії. Цей рух продовжується і тепер, хоч „кордон із Заходом", що відокремлював завойовані цивілізацією землі від дичавини Заходу вже більше як сто років посунувся аж до берегів Тихого Океану. Сьогодні американці сунуть на Захід уже не завойовувати дичавину, а включатися в велетенський розвиток промисловости західніх районів, населення яких за останні десять років зростало більше як в три рази швидше, ніж населення інших частин Америки.

Американський Захід охоплює площу від скелястих гір до Тихого океану і складається з одинадцяти стейтів: Вашинґтон, Ореґон і Каліфорнія на Тихоокеанському побережжі та з гірських стейтів Монтана, Айдаго, Юта, Невада, Вайомінґ, Колорадо, Арізона і Ню Мексіко. За останнє десятиріччя населення деяких з цих стейтів зросло феноменально. Так, між 1940 і 1950 роками населення Вашинґтону збільшилось на 37 відсотків, Ореґону — на 39 відсотків, Невади — на 45 відсотків, Арізони — на 50 відсотків і Каліфорнії на 53 відсотки.

Каліфорнія з її зростом населення на 53 відсотки, є найшвидше ростучим стейтом в Америці. В 1929 році вона була на шостому місці серед 48 стейтів, а сьогодні — на другому. Промисловість Каліфорнії розвивається так само швидко як і її населення. П'ятдесять років тому вона була найбільше відома чудовим підсонням і своїми померанчами та цитринами. Потім вона прославилась кінопромисловістю. Друга Світова Війна зростила у Каліфорнії авіяційну та кораблебудівельну промисловості розвилась і металюрґійна промисловість. Сьогодні Лос Анджелес стоїть на другому місці, після Дітройту, щодо виробництва автомобілів і на другому місці, після Ню Йорку, щодо виробу одягу. Тепер це є промисловий центр, більший як Пітсбурґ у Пенсилвенії. Від 1940 року виріб сталі у Каліфорнії подвоївся. Бурхливо розвинулися харчова, ґумова, алюмінюйова промисловості та безліч інших.

Так само як Каліфорнія, два тихоокеанські північні стейти Ореґон і Вашинґтон дуже багато обдаровані природою. На базі їх багатющих лісів розвилась деревообробна промисловість. Процвітають гірництво, сільське господарство та рибальство, а останнім часом великого значення набувають кораблебудівельні, авіозаводи, хемічна та металюрґійна промисловість.

Велетенський промисловий розвиток Заходу, особливо стейтів Тихоокеанського Узбережжя, був можливий завдяки побудові величезних гідроелектрівень, що дають енерґію і уможливлюють зрошення великих площ, що досі були непродуктивними. Гребля Гренд Кулі на Колюмбії Рівер у стейті Вашинґтон дає електричну енерґію і воду на площу, більшу як міліон акрів. Гребля Боневілл постачає дешеву електроенерґію сотням промислових підприємств, що недавно народилися в стейті Ореґон. Від греблі Шаста на Сакраменто Рівер в Каліфорнії вода йде за 500 миль, щоб зрошувати величезну Центральну Долину, де вирощується сила городини і овочів. Найбагатша в Каліфорнії — Імперіяльна Долина — зрошується водою з Колорадо Рівер, яка реґулюється Греблею Гувера (раніше Булдерова гребля) за 300 миль від згаданої долини.

Піонери, що мандрували у своїх возах десь більше ста років тому, не пізнали би сьогоднішнього Заходу з його величними містами і великими промисловими центрами. Але рух на Захід продовжується і сьогодні, хоч тепер у комфортабельних потягах, автах і літаках! І одна прикмета характерна для цього руху існує далі сьогодні, так само як існувала і в часи піонерів —це свобода американців і вільний вибір місця оселення.

Загальна Рада Американської Єдности

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

(Закінчення зі стор. 5)

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 55. Глова Оля, Пучило Ольга.
В. 194. Вайкинич Люба, Гоголь Микола, Михайло, Ольга.
В. 242. Сисак Іван Ф.
В. 290. Глядаш Іван, Храпка Василь, Славка.
В. 429. Рущин Ріта.
В. 437 .Вернадин Володимир, Маріянна; Волш Осип, Ребека; Павчак Джек, Павловський Микола, Павло, Роберт.
В. 439. Мілюх Стефанія.
В. 453. Калмук Іван,, Кремко Мирослав В., Осташ Доня.
В. 465. Дмитраш Едвард.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 51. Глиновська Роза М.
В. 85. Пелехач Льорона, Луговий Дольорес.
В. 94. Шалайко Володимир.
В. 155. Пекус Петро.
В. 161. Крис Текля.
В. 204. Ікалович Ярослав.
В. 228. Зулич Ненсі.
В. 236. Баль Іван.
В. 242. Гришко Марія.
В. 276. Роман Ольга.
В. 302. Рогач Євген.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 58. Мотель Анна М.
В. 62. Староста Христина М.
В. 125. Улик Цинтія Л.
В. 194. Стасюк Зузанна, Ірина, Ліда.
В. 364. Ґіба Антонетта.
В. 379. Козак Орест, Скрипник Володимир, Галина.
В. 388. Тарнавська Наталія К.
В. 430. Лещишин Роман.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 54. Варій Омелян, Маланчук Євген 2.
В. 164. Ганчар Олена, Наґі Василь.
В. 204. Марків Богдан 2, Ірина 2, Микола 2.
В. 441. Зробок Василь, Любомира, Степан.

ДІТИ,ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 361. Галичин Юрій О.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1951 було в У.Н.С. дітей членів	16,638
В місяці березні 1951 р. прийнято нових	220
В місяці березні 1951 р. прийнято наново	35
В місяці березні 1951 р. прийнято з переступ листами	30
В місяці березні 1951 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	12
Разом	16,935
В місяці березні 1951 суспендовано	92
В місяці березні 1951 відійшли з переступ. листами	24
В місяці березні 1951 відійшли до старших чл. У.Н.С.	12
В місяці березні 1951 відійшли до інших кляс обезпеч.	12
В місяці березні 1951 відійшли зо зворотом у готівці	16
В місяці березні 1951 відійшли з виплаченим обезпеч.	—
В місяці березні 1951 відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці березні 1951 відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці березні 1951 померли	1
Разом	157
З кінцем місяця березня 1951 В У.Н.С. було дітей членів	16,778

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.:

В клясі 1-ій на $ 500	3,115
В клясі 2-ій на $ 400	849
В клясі 3-ій на $ 100	2,384
В клясі 4P на $ 250	169
В клясі 4P на $ 500	3,324
В клясі 4P на $1000	1,264
В клясі 5E на $ 250	310
В клясі 5E на $ 500	3,400
В клясі 5E на $1000	1,079
В клясі 6C на .. 500	602
В клясі 6C на $1000	282
Разом	16,778

З кінцем місяця березня 1951 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених ... 62,526

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У.Н.Союзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за березень 1951 р., суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж березня 1951 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Г. Герман, гол. секр.